PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 9
ВЕРЕСЕНЬ
1 9 8 4

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

Рік XXV ВЕРЕСЕНЬ 1984 Ч. 9

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 9 SEPTEMBER, 1984 Vol. XXV

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$12.00
Передплата до інших країн	12.00
Поодиноке число	1.20

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$12.00
Subscription in other countries	12.00
Single copy	1.20

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

Редакція не завжди відповідає за висловлені погляди підписаного автора. Знимки, які присилаєте до поміщення, треба оплачувати фірмі за виріб кліш. На зворот знимки просимо залучити заадресовану коверту із поштовою маркою. Остання дата для швидкого поміщення є 15 кожного місяця.

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

Олена Пчілка — Волинські спогади ... 1
— Перед новим сезоном громадської активности ... 1
Іванна Зельська — Живе українське слово ... 2
Т. Горохович — Український Жіночий Конґрес 1934 року — сили організованих українок ... 3
Яр Славутич — „Живі смолоскипи" ... 10
Уляна Пелех — Олесь Бердник ... 11
Наталя Кібець — Осінь ... 14
Helen Raycheba — We Were All Hoping It Had Gone Away ... 15
Colin Park — Why I Joined Amnesty International 17
Микита Думка — Найдавніша жінка-лікар Русі ... 18
Канадський уряд — Багатокультурність це поняття 19
Нашим дітям ... 20
А. Шидловська — Окружний З'їзд в Роза ... 21
Канадський уряд — Куди звертатися молоді у пошуках роботи ... 23
Громадська і родинна хроніка ... 24
Канадський уряд — Тепер Канада набагато краще забезпечує ... 29
Квіти незабутнім ... 31
Річні звіти відділів ... 33
Довкола дому і вишивка ... 40

НА ОБКЛАДИНЦІ — Конґресова „Одноднівка" — журнал виданий Діловим Конґресовим Комітетом під редакцією Л. Бурачинської.

НЕОБХІДНЕ ДЛЯ ШКОЛИ

Український виховальний співанник для дітей

СВІТАНОК

Видання Української Двомовної Асоціяції в Едмонтоні.
З нотами і рисунками.
Видано на гарному папері,
в тверд. обкладинці, стор. 115.

Ціна: $7.50

Замовляйте в Союзі Українок Канади на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже четверте видання про вишивки і стіби англійською мовою. Багато ілюстрована, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, тизинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторінок друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $12.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Перед новим сезоном громадської активности

Літні дні принесли нам відпруження від громадської активности у відділах Союзу. Після літньої передишки, ми, відсвіжені, осмалені сонцем і бадьорі зійдемося на наші перші повакаційні збори. Прийдемо з новими настроями — хто під вражінням подорожніх пригод, хто з новинками подій у родинному колі, хто з вичитаних подій в українському світі, а хто з новими думками та проєктами наших спільних громадських зацікавлень, бо є серед нас чимало таких, які ніколи не перестають плянувати та слідкувати за подіями в громадському русі.

Крім наших місцевих громадських потреб, які прийдуть на чергу наших перших і других зборів, треба нам розглянутись та зорієнтуватись на загально громадські події, які так само очікують нашої в них участи. З весною ми щойно розігнались з приготуваннями до святкувань 100-річчя жіночого руху, який властиво мав би початись з місяця червня, бо це місяць дати, в якому зорганізувалось перше жіноче товариство у Станиславові в 1884 році і друге — це місяць червень, дата 50-ліття Першого Жіночого Конґресу у Станиславові в 1934 році.

Деякі відділи Союзу вже вспіли влаштувати це свято в себе, інші готуються з програмою. Централя Союзу Українок опрацьовує програму та обіцяє готовою на місяць жовтень. Такі святкування рідкісні і дають багатий матеріял з історичних подій в житті нашого народу, тому дуже корисним і побажаним є, щоб таке свято відбулось у кожному відділі, особливо добра доповідь, спогади, живе слово підносять вартість організації, в якій почуваємо себе послідовницями початої сто років тому громадської праці, особливо важно це для молодих членок, які кажуть, що крім господарської праці в товаристві, вони хочуть чогось навчитися.

Не забудьмо на наших зборах пригадати, що наближаємося до іншої важливої для нас дати це — 25-ліття нашого журнала „Промінь". Ми його покликали до життя, ми ним опікуємось, він є нашою трибуною, з якої ми завжди можемо промовляти. Майбутність журнала належить виключно від нас, від нашого членства. Журнал здобув собі місце в журналістичному світі, а так само і серед свого українського суспільства. Тому в рік його ювілею 25-річчя, журнал сподівається відзначення, а його найбільшою нагородою буде побільшення числа його передплатниць та фінансове забезпечення на далеке майбутнє. Преса в наших часах є для нас неоціненим добром, яке потребує пильної уваги і праці.

Не забудьмо, що на порядку деннім наш Український Музей Канади, його філії, де проводиться постійна праця. Це наше культурне майно, про добро якого треба завжди дбати, доповнювати і допомагати.

Та здається, чи не найбільшим питанням, з яким зустрінемось на початках сезону нашої праці, — це освітна ділянка, а з нею пов'язані виховні питання нашої молоді, українська мова, рідні школи. Так багато безнадійних думок про занепад української мови доводиться чути навіть там, де не повинно їх чутись. Здавалося б, що хтось навмисне їх наголошує, щоб відкрити двері наостіж до іншої... Замість того, щоб зарадити справі, щоб подати допомогу рідній школі, яка змагається на місцях самотужки, треба наші скарги обернути в інший бік. Для цього потрібно плянової праці, відповідальних чинників в цілому нашому українському суспільстві.

З такими думками і сподіваннями виходимо назустріч новому сезонові нашії громадської активности та нашого світлішого майбутнього.

Олена Пчілка

ВОЛИНСЬКІ СПОГАДИ

Волинь незабутня, країно славутня!
У пишній красі ти красуєш!
Здавен твою бачу українську вдачу
Здавен мою душу чаруєш!

Я рідную мову, ту любу розмову
В краях твоїх всюди вчуваю
Те слово живуще — віки невмируще —
Я скрізь в тобі серцем вчуваю.

Із словом жаданим та з людом коханим
Єднаєш ти в серці моєму
Ті спогади про милі та красні
Куточки в обширі твоєму.

Я іншу міцину, як любу годину,
У думці ніколи не втрачу;
В бездушнім просторі, у мертвім околі
Живе своє серце там бачу.

ЖИВЕ УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

На поселеннях і в Канаді ми замало присвячуємо нашої уваги для плекання української живої мови. Це давалося завважувати раніше учителям Рідних шкіл, одначе їм не під силу було змагатись для престижу привернення належного місця для української мови, як усе довкілля бажало підвищити рівень мови поселення.

Останній Конґрес КУК звернув на це увагу в одній із своїх резолюцій і це повинно нас спрямувати на шлях правильности, бо сьогодні вже всім відомо, що з умінням лиш одніеї мови, далеко в майбутньому не зайдемо, а що ж тоді говорити про наших дітей що підростають.

Зворот до вивчання української мови — мови батьків, мабуть уже почався в українських родинах, де є діти шкільного віку і де батьки хочуть, щоб їх діти були повноцінними громадянами своєї країни й не губили своєї ідентичности з українською громадою. Чим скоріше прийдемо до того усвідомлення, тим корисніше для нас самих і шкіл у яких вивчають цю мову.

Для оживлення нашого середовища міг би послужити примір, що його практикує уже сім років підряд Комісія Шкільництва КУК — Онтаріо. Це міжшкільна імпреза: „Конкурс живого слова". Заздалегідь є повідомлені всі існуючі школи, де вивчають українську мову, про місце, дату і зголошення, щоб утвердити зацікавлення і уклад програми.

Крім устійнення загального гасла, поодинокі школи самостійно добирають до виконання те у чому найбільш чуються певними до публичного виступу. Крім деклямацій індивідуальних і збірних можуть бути короткі сценки, мелодеклямації при звуках інструментів, чи дитячих оркестр, спів, забави, гагілки тощо. Вигадливі вчителі й учні самі виявляють різноманітність, а успіх і приявність публики запевнена.

Спробуйте на своєму терені зорганізувати, а журнал запевніть дописом з цієї імпрези.

Іванна Зельська

ЧЕТВЕРТА ШЕКСПІРІВСЬКА СЕСІЯ

(Ґвельф, Онтаріо). 5 червня 1984 року, в рамках Товариства Канадських Славістів, у Ґвельвському університеті відбулася четверта сесія Українського Шекспірівського Товариства, на якій заслухано три наукові доповіді: „Шекспірові сонети в українських перекладах: Теоретичне насвітлення" д-ра Ярослава Рудницького, професора емерита з Монтреалю; **„Люкреція** в інтерпретації перекладача" д-ра Яра Славутича, професора-емерита Альбертського університету; **„Скарга закоханої** в інтепретації перекладача" д-ра Олега Зуєвського, професора Альбертського університету.

Два останні доповідачі прочитали також свої переклади: Попередні шекспірівські сесії відбулися в таких містах: Монтреаль (1980), Оттава (1982), Ванкувер (1983) — також підчас річних зустрічей славістів. Разом на чотирьох сесіях (1980-1984) заслухано 14 наукових доповідей (у т. ч. читання перекладів із творів Шекспіра).

Засноване 1957-го року в Німеччині, НШТ нараховує тепер 25 членів, що живуть у Канаді, Америці, Англії, Швеції та Австралії. Чотири члени відійшли з цього світу: д-р Дмитро Чижевський, д-р Кость Біда, Олесь Бабій та Ігор Костецький.

Обраний головою УШТ 1979-го року в Саскатуні, Яр Славутич склав звіт про діяльність товариства протягом останніх п'яти років. Присутні на сесії 18 шекспірівців (деякі з мандатами неприсутніх) одноголосно вибрали його головою на другу каденцію (1984-1989).

До управи товариства увійшли: д-р Ярослав Рудницький (заступник голови), д-р Олег Зуєвський (секретар), д-р Ірина Макарик з Оттавського університету і д-р Володимир Шелест із університету Вотерлу (члени управи).

УШТ плянує видати збірник „Українська шекспіріяна на Заході", до якого увійдуть статті, дослідження, переклади й бібліографія.

Після сесії УШТ, деякі учасники використали рідкісну нагоду й відвідали вистави п'єс Шекспіра у Стратфорді, що недалеко від Ґвельфу.

М. К.

Український Жіночий Конґрес 1934 року — вияв сили організованих українок

Підняти себе, свої народні й громадські права й обов'язки — це ж н е заслуга, а обов'язок усякої розумної людини.

Наталя Кобринська

Цю думку Наталії Кобринської, піонерки жіночого руху — українська жіноча молодь у 1934 роках сприймала відкритим серцем, розуміючи її глибоко, бож виростала вона у часі, коли переживала розв'язання Пласту, багато політичних процесів, в тому біль через засуд на кару смерти Дмитра Данилишина й Василя Біласа, боліло, читаючи пресу про колективізацію і голодомор в Україні, про руїни українських церков на Холмщині, пацифікацію в Галичині про багато інших лих життя нашого народу під ворожими окупаціями.

Проголошення Українського Ж і н о ч о г о Конґресу, гасла у пресі у зв'язку з підготовою його, р о з м о в и з діячками Союзу Українок сприймали ми з великим одушевленням, бож ідеї Союзу Українок були нам близькі, вони апелювали до нас прикладами з життя діячок Союзу Українок, які ці ідеї голосили.

Щоб могти бути учасницями Конґресу, треба було заробити у батьків дозвіл ну й фонди. Ми заздалегідь щадили, відмовляли собі речей першої потреби, заробляли лекціями та працею в господарстві батьків. Та наші батьки сприяли таким „забаганкам" своїх дітей. Наші батьки були поінформовані про Український Жіночий Конґрес, багато про нього писала й преса, було багато розголосу, заохочень, усе це настроювало радісно, ми сподівалися чогось небувалого, казкового...

І так воно справді було. Ще й досі, згадуючи Конґрес, в уяві всі незабутні картини, хвилюючі переживання, що з казки сталися дійсністю. Зміст Конґресу, його форма, його атмосфера й вплив на розвиток праці Союзу Українок дав підставу багатьом провідникам нашого громадського життя висловити побажання: щоб майбутній Всеукраїнський Національний З'їзд відбувся так організовано, так успішно й з такою атмосферою та повагою, як цей жіночий у Станиславові.

Вранці 23 червня 1934 року на восьму годину поспішали ми до будинку „Сокола", де мав бути Конґрес. Нас привітав напис в синьо-

Мілена Рудницька

жовтих кольорах: „Український Жіночий Конґрес". На входовій брамі радували очі прапорці в національних кольорах і напис „Вітайте!", а в довкіллі маси жінок. Конґрес почався поминальним Богослуженням. Вражала мала присутність на ньому учасниць. А сталося це тому, що залізнична адміністрація відмовила знижкових квитків делеґаткам із Львова й околиці. Тому було ще одне Богослуження о годині 10-ій. Відкриття відбулося о 3-ій годині.

Скрізь великий порядок. У залі визначені місця для делеґаток з окремих країн і земель України: Бесарабія, Буковина, Волинь, Закарпаття, країни Европи, (США, Канада), Полісся, Холмщина. На бальконах представники духовенства, політичних партій, центральних установ усього українського організованого громадянства.

Незабутній момент відкриття Конґресу, як і всі дні 23 до 27 червня того пам'ятного року у Станиславові, куди прибуло 545 делеґаток із Західніх Земель України, 43 делеґатки з-поза України, в тому й з Канади та США. Серед гостей (їх понад кількасот!) представники преси

Софія Русова

— української, польської та німецької.

Про Конґрес було оживлене листування, розмови, ціла Польща була зрушена подією, про неї знала й Ліґа Націй, польська адміністрація робила перешкоди прибути закордонним делеґаткам, Мілена Рудницька — посолка до польського сейму інтервеніювала в цій справі в Лізі Націй, преса містила багато дописів перед, в часі й після Конґресу.

Відкрила Конґрес Евгенія Макарушка — голова Ділового Комітету. Після відкриття обрано президію в складі: Мілена Рудницька — голова, Зінаїда Мірна (Прага) і п. Невицька (Закарпаття) — заступниці; Ірина Павликовська, Амалія Рублева, Олена Шепарович — члени Президії; Лідія Садовська, Ірина Ґурґула, п. Янович і Марія Мельник — секретарки.

Досі перед очима момент, коли під гучні оплески, на прохання М. Рудницької, займає місце почесної голови, завжди бадьора, люблена усіма сивоволоса — проф. Софія Русова. У почесній Президії є також представниці — Ганка Романчич з Канади, Т. Солодка з США, Параскева Багринівська з Волині, п. Станкова від Закарпаття, п. Герасимович від Буковини, Ганна Чикаленко від СУЕміґранток, п. Виноградник від Союзу Українок Жінок Румунії, Лідія Горбачева — від Полісся, Анна Грималюк — від першого сільського кружка Союзу Українок в селі Тишківці (Городенка). Буря оплесків вітала цю представницю селянок, бож ця перша клітина Союзу Українок в селах Галичини розвинулася до 500 кружків у час Конґресу. Селянки мали велику пошану у Проводі Матірного Союзу Українок Галичини й у Проводі Українського Жіночого Конґресу. Були також між почесними членами Президії — співробітниця першого Жіночого Альманаха — Сидора Паліїв, сенаторка Олена Кисілевська, Ольга Ціпановська, від першого жіночого товариства в Станиславові „Товариство Руських Жінок" п. Гойданська, п. Кушнір і п. Мардирович.

Привілей виголосити перший привіт Українському Жіночому Конґресові мала Амалія Рублева — голова Філії Союзу Українок у Станиславові — господиня цього небуденного зібрання.

А після цього програмову одногодинну промову виголосила Мілена Рудницька. У промові була аналіза обставин, серед яких відбувався Конґрес. Він був, мабуть, першим в житті українського народу з такою широкою територіяльною базою та при тому ще більш трагічно відчували ми відсутність делеґаток з материка України, відділеного від нас штучним кордоном. Стан України був добре відомий бесідниці, бож вона як посолка до польського сейму була дуже активна в Лізі Націй саме в роки голоду в Україні, намагаючись здобути поміч у боротьбі з жорстоким режимом. Згадуючи роки 1920 і 1921 — трагічного конфлікту між галичанами й наддніпрянцями, доповідачка підкреслювала, що жіночі товариства злагіднювали його, працюючи на різних постах, вони ж не ділилися на ворогуючі групи, але навпаки — співпрацювали для загального добра, давали приклад. Аналізуючи стан України, М. Рудницька наголошувала причини трагічного стану її не тільки з вини ворогів, але й через наше внутрішнє розбиття та хаос. Бо ж хто може обчислити скільки розтратили ми національної енергії на взаємне поборювання, на міжусобиці. Трагізм цього явища тим більший, що причиною його є не істотні світоглядові різниці, але явища анархії, гуртові критерії та

Євгенія Макарушка

особисті амбіції й інтереси. Безладдя довело до партійно-політичної боротьби, а згодом перенеслося і на релігійне життя, а далі веде це до неетичних вчинків, яких чесна одиниця в приватнім житті ніколи не вчинила б, але вони в останніх роках здобули собі право в нашому громадському житті.

Та не тільки темні кольори бачила бесідниця в нашому житті, вона наголосила такі позитивні його вияви: повний заник радянофільства, передовсім голод відкрив очі тим, що були незрячі й наївні; грунт большевицької аґентури також дуже ускладнився; зникли розбіжності й конфлікти по-між двома вітками українського народу, що сильно впливали на моральну демобілізацію розсвареного громадянства сходу й заходу України. Почин до замирення дали жінки, які спільно працювали в допомогових комітетах Відня, Праги та в інших містах. А також Український Жіночий З'їзд у Львові 1921 року кинув був гасло національної єдности й консолідації та послідовно в тому напрямі діяли всі клітини Союзу Українок. Заник радянофільства був у великій мірі також і через поглиблення національної свідомости на всіх українських землях. „Процес переміни народу на націю, — говорила М. Рудницька — поступає безупинно вперед. А в цій переміні потенціяльної енергії народу на розгонову, українська жінка грає не меншу ролю„ ніж чоловік".

Згадуючи про всесвітні відносини і міжнародню політику, доповідачка уважала їх для нас невідрадними. Супроти цього закликала до посиленої активности жінок, запевняла, що вони стоять на сторожі моральних цінностей нації, що повинні бути сумлінням закованого в кайдани народу.

Після доповіді складали привітання представниці окремих земель України, жіночих організацій, які там діяли. Вітала Конґрес і Світова Міжнародня Жіноча організація, його в імені голови Корбет Ешбі (англійською мовою передала п. Шіпшінкс). Хвилею оплесків цей привіт сприйняли присутні, бож особа п. Шіпшінкс була знана українцям — вона в 1930 році інтервеніювала у своєму уряді в справі голоду. Вітав Конґрес і посол Яреміч від білоруського народу. Між великою кількістю письмових привітів Олена Шепарович відчитала привіт від Ольги Кобилянської, Уляни Кравченко, Іванни Остерман (єдиної серед живучих ініціяторок першого жіночого товариства).

Олена Шепарович

Був першого дня нарад ще вибір резолюційної комісії, головою якої стала Харитя Кононенко, організаційну з Оленою Залізняк як головою. Прийнято й правильник нарад.

Ввечері відбувся концерт, у програмі його — виступи співачки Марії Сокіл та віольончелістки Христі Колеси, піяністки панни Вишницької та деклямації Ірини Ґурґули при виповненій вщерть залі. На залі була своя й чужа публіка.

Найчіткіше в пам'яті зберігся другий день — день Свята Української Селянки. Описати його красу й силу впливу на учасників, повністю неможливо словами. Треба було бачити великий майдан, а на ньому, як це офіційно було подано 6,000 селянок у регіональних народних одягах з усіх закутин нашої землі. Це було море барвистих квітів. Під час Богослуження стояли півколом дівчата, за ними упорядкованими трійками старші селянки. На трибуні провід, делеґатки та гості. Богослуження відправляли місцевий єпископ Лятишевський, о. Бочук, о. Лободич. Співали злучені хори „Думка" і „Боян". Скрізь маяли національні прапори. Після Богослуження й проповіді дефіляда — вона тривала 20 хвилин. Відбирала її Президия.

Маршували барвисті колони селянок, глядачі різно реаґували — одні били браво, інші вимахували хустинами, багато стояло непорушно в захопленні, були і серед мужчин, що не могли стриматися від сліз, а то й голосно-

го плачу. Жінки інтеліґентки то плакали, то сміялися, стискали одна одній руки й витирали часто сльози.

А по дефіляді 1,500 дівчат під звуки пісні виводили вправи під проводом молоденької Нусі Безушко, яка стояла на підвищенні й рухом хоругвки подавала знаки дівчатам до вправ. Дівчата як одна імітували серпами й вінками рухи женців при праці на полі.

Того ж дня було віче з промовами М. Рудницької, Ірини Павликовської селянки Креховецької з Микитинців, Марії Клемпуш з Ясіня (Закарпаття), Ганки Романчич з Канади, Ганни Чикаленко з Варшави, Лідії Горбач з Полісся, Параскеви Багринівської з Волині, Станкової (Закарпаття), сенаторки Олени Кисілевської, д-ра Окуневського та Софії Русової. Промови твердили, що українська жінка іспит громадянки, відповідальної за долю народу склала блискуче. Зокрема це відноситься до селянок. Увечорі було дві академії у двох залях з однаковою програмою.

Третього дня були доповіді. Їх тематика свідчить про тісне пов'язання праці жіночих організацій з потребами життя. Про боротьбу за права жінки доповідала Марія Струтинська, З. Мірна про **„Історію жіночого руху на Наддніпрянській Україні"**, Л. Садовська, про **„Положення жінки й дитини в Радянській Україні"**. На тему плекання рідної культури доповідали: С. Нагірна — **„Денаціоналізація дітей на еміґрації"** і продовжували М. Біляк (Львів) **„Культурно-освітня праця жінок"**. Три доповіді в цьому циклі були на теми виховні — Софія Русова **„Значення дошкільного виховання"** (зустріли її оваційно!) Доповідачка — знавець своєї ділянки твердила, що дітвора і молодь Західніх земель України є основою національного виховання, бож його нема в Україні й дуже трудне на чужині. Рефератом **„Організація дошкільного виховання в Галичині"** Софія Рак наголошувала важливість захоронок, широкої мережі дитячих садків в містах і селах і цим доповнила своїми практичними вказівками і порадами попередню доповідь. На тему шкільництва доповідала О. Кисілевська. Тут був наголос на співпрацю матерів із школами, щоб прищепити дітям любов до книжки, на розвиток мови в дітей, на плекання традицій, на участь дітей у національних святкуваннях у житті громад. Д-р Чайківська (Варшава) доповідала на тему **„Жінка як творець українського письменства"**, а мґр. І. Ґурґула **„Українська жінка у мистецькій культурі народу"**. Була того дня й виставка книжок, експонатів народного мистецтва, а ввечері вистава Театру імені І. Тобілевича п.н. „Мазепа" (авторки Г. Совачевої, яка здраматизувала твір „Мазепа" Богдана Лепкого.

Доповіді чергового дня були доповненням повищих: Я Мандюкової **„Українська жінка і рідна мова"**, О. Ціпановської **„Жінка і народня пісня"**, Неонілі Селезінки **„Роля жінки в кооперації"**, д-р Ліщинської **„Жінка в домашньому і сільському господарстві"**, д-р Хариті Кононенко **„Економічна незалежність жінки"**, Д. Яно-

Ганна Келер-Чикаленко

Харитя Кононенко

УЧАСНИЦІ КОНҐРЕСУ: ЧЛЕНИ ПРЕЗИДІЇ, ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ, РЕФЕРЕНТКИ І ДЕЛЕҐАТКИ. В першому ряді члени Президії, зліва: Т. Солодка, четверта О. Кисілевська, дальше Софія Русова М. Рудницька, Євгенія Макарушкова, З. Мірна, Остання в першім ряді А. Рублева, стоїть в другім ряді за М. Рудницькою і С. Русовою, делеґатка Союзу Українок Канади — Ганна Романчич.

вич **„Праця жінки на полі суспільної опіки".**

Релігійну тематику охоплювали теми: — **„Жінка і релігія"** Олени Захаріясевич і **„Родина і особиста мораль як підстава громадської праці"** — Ірини Вільде. Доповіді викликали бурхливу дискусію, бо в душах молодих націоналісток Україна була понад релігію, а релігійні фанатички ставили вище України релігію. Дві стихії змагалися в душах українок, але врешті знайшли розв'язку — „Все для України, а Україна для Бога..." Релігійні ентузіястки, видно що неможливо було розділити ці дві стихії, вони сплелися в душах українок.

Гасло „Шануймо народню ношу" привело учасниць четвертого дня Конґресу в залі „Сокола" на равт в народних одягах. Тут бачити можна було гуцулок, (М. Рудницька),, полтавок, І. Павликовська, Х. Кононенко, міщанок з Угнева (О. Кисілевська, Г. Романчич, п. Дорожинська), бояриню (О. Ціпановська), були дівчата лемкині, одружені жінки, селянки, міщанки, дівчата й старші жінки, одяги з Яворова, Заліщик, Волині, Полісся, одяги стилеві, справді народні, не змодернізовані. У молоді вони викликали подив і захоплення, бож вона побачила таку різноманітність того одягу, таке багатство поєднання кроїв, кольорів, оздоб, таку красу, чого досі не могла ніде побачити. Вигляд учасниць чарував і вони й досі стоять перед очима у всій красі, вона не зітреться ніколи у пам'яті.

П'ятого дня були дискусії над виголошеними доповідями та ще дві теми: Софії Парфанович **„Завдання жінки в ділянці гігієни" й** Кекилії Паліїв **„Фізичне виховання і спорт у житті жінки".**

Після цього зійшлися зацікавлені для схвалення резолюцій. Була довша дискусія над резолюцією про заснування нового ідеологічного жіночого часопису, бо прихильниці „Жіночої Долі" занепокоїлися долею свого журналу. Та предсідниця запевнила, що ця резолюція буде узгіднена з редакторкою „Жіночої Долі" і це їх заспокоїло.

Прикрою подією перед закриттям Конґресу була стихійна реакція молоді (тупання ногами), у відповідь на пояснення Ділової Президії — чому неможливо було дозволити речниці молоді Л. Лемех виголосити свого реферату. (Його виголошення могло спричинити розв'язання Конґресу. Польська поліція тільки й чекала на те!) Такий був час, молодь не бажала йти на компроміси, що їх деколи не могли уникнути наші політики. А дівчата, що так щиро й

Зінаїда Мірна

жертвенно включилися були в підготовку й проведення Конґресу, реаґували стихійно, домагаючись своїх прав. Це ж право молодих.

Прикрі враження з цієї події затерла блискуча промова голови Союзу Українок М. Рудницької. Оклики „Слава!" раз-у-раз переривали її. Предсідниця у своїх подяках усім причасним до успіху Конґресу підкреслювала їхню жертвенність, витривалість, зріле розуміння своїх завдань.

Делеґатки — Союзу Українок Еміґранток п. Чайківська висловилась з великим признанням за успіхи досі проведеної праці Головного Відділу Суюзу Українок, його голови М. Рудницької, зворушливо прощалися з Українським Жіночим Конґресом Л. Горбачева з Полісся, Герасимович з Буковини, яка вручила О. Кисілевській диплом почесного члена Буковинської Жіночої Громади. В резолюціях Конґресу багато важливих постанов і плянів. Однією з найголовніших постанов було те, що покликано до життя **Світовий Союз Українок**, який об'єднав усі жіночі організації, і журнал „Жінка" — ідеологічний орган Світового Союзу Українок, який надавав напрям об'єднаному жіночому рухові. Для ведення широкої діяльности Централі Союзу Українок доручено організувати вишколи інструкторок та канцелярійних сил. Їх оплачувати мали спільно Союз Українок, кооперативи і Сільський Господар.

Вже в поворотній дорозі з Конґресу засіви ідей, напрямні до життя молодим дівчатам почали кільчитись. Ми горнулись до Союзу Українок, цікавились його ідеологією, такою далекою від сьогоднішнього модерного фемінізму, що наголошує права, а не обов'язки жінок-матерів, дружин, громадянок. Ми відгукнулися на заклики до вишколів, були їхніми учасницями, брали на себе гори обов'язків — провадили дитячі садки, організовували доріст Союзу Українок, закладали кооперативи, улаштовували імпрези, виголошували доповіді, перебували кожної неділі на селах — чого тільки ми не бралися робити в молодечому запалі, переливаючи наші прагнення віддати себе на службу народові в щоденну конкретну працю членів секції студенток при Філії Союзу Українок у Львові чи на Волині тоді, коли ще там діяв Союз Українок до ліквідації його в 1938 р.

Широкий розмах, що був у діяльності Союзу Українок після Українського Жіночого Конґресу, дав зріст клітин Союзу Українок в Галичині на селах до 1,100, філій по містах до 80, для обслуги яких вишколено згодом інструкторок різних ділянок праці. Курси улаштовував Союз Українок на спілку з Сільським Господарем і Українською Кооперацією. Нас навчали на них фахівці високого рівня — Володимир Старосольський, Олена Степанів, Микола Голубець, Константина Малицька, Карло Кобєрський та багато інших. Широка акція Союзу Українок на селах вивела на сцену громадського життя вперше національно вироблену селянку, що її назвала М. Рудницька „найдосконалішим типом української людини".

І коли доля кинула нас на вигнання й так багато членства Союзу Українок опинилося в переселенчих таборах в країнах Европи, здавалося, що Союз Українок буде найпершою відновленою організацією, що її потребу заманіфестують жінки спонтанно і в кожному таборі, бож перебування в таборах сприяло тому — була пекуча потреба дії саме жіночої організації, саме жінки мали першими організовано взятися до заходів для збереження національного обличчя еміґрації, її морального здоров'я та фізичного існування. Так і було там, де була змога нав'язати контакт з членами Союзу Українок його голові, обраній на Рідній Землі — Мілені Рудницькій. Була вона й діючою головою Світового Союзу Українок. Вже в липні 1945 року існував Ініціятивний Комітет для віднови Союзу Українок. Подано було інструкції як відновити клітини Союзу Українок й як розгорнути в них працю. Нав'язано контакт з Міжнародним Жіночим Союзом, з відновленими

Резолюційна комісія Українського Жіночого Конґресу

клітинами в Европі. Відбувся серед великого підйому духа й запалу до праці З'їзд відновленого Союзу Українок в Австрії 15 липня 1945 року, намічено діяльність Світового Союзу Українок, щоб приступити до виконування резолюцій Українського Жіночого Конґресу 1934 року. До часу сформування Союзу Українок Европи та вибору демократичним способом його проводу мав заступати українок на міжнародному терені та перед українськими жіночими організаціями останній легально обраний провід їх на Рідній Землі. Були ще спроби продовжувати дію Союзу Українок згідно з резолюціями Українського Жіночого Конґресу в США, проєкт, щоб функцію Світового Союзу Українок заки буде обраний його Провід на еміґрація взяв на себе Союз Українок США, зіґноровано.

І тому, святкуючи 50-річчя Українського Жіночого Конґресу, крім радісних моментів, глибоких оптимістичних думок, мимоволі насувається тривожний запит: „Які об'єктивні причини заставили український жіночий рух піти на еміґрації іншим шляхом, завернути з вирівняного, добре позначеного, великим досвідом успішної праці й традиціями уже закріпленого Українським Жіночим Конґресом схваленого шляху. Звернувши з того шляху, ми зліквідували традиції і великою мірою дорібок цього Конґресу? Кожному ясно, що ігнорували Провід Союзу Українок, що відразу почав відновлювати свої клітини, нав'язувати контакти з Міжнародним Жіночим Союзом, з існуючим Союзом Українок в Північній Америці, з харитативними міжнародними установами, маючи для цієї праці блискучу організаторку й дипломатку Мілену Рудницьку — жінку високих вартостей — це ж безглуздя. Його ж пояснити інакше не можна як тільки злою волею людей, яким не було важливішим добро справи, але особисті амбіції.

В історії українського жіночого руху не можна оминути цього питання мовчанкою. Як і не можна не згадувати імени Мілени Рудницької, її ролі в Українському Жіночому Конґресі, відзначаючи його 50-річчя.

Тематика доповідей Українського Жіночого Конґресу, його атмосфера, розголос у пресі, імпрези, резолюції так виразно вказують на те, що був він на потребу життя, часу, давав проєкцію на далеке майбутнє, був виразником сили жіночих організацій, як щирого єднання для праці в любові, у взаємній пошані, в довір'ї і посвяті для добра народу. І це виявилося в роках 1934-1939, коли Союз Українок осягнув вершок свого розвитку поширенням клітин і поглибленням праці на всіх відтинках. Блискучий розвиток Союзу Українок по Конґресі — це світла сторінка в історії українського жіночого руху, яку треба нам пізнати й черпати звідтам досвід і запал.

Т. Горохович

„ЖИВІ СМОЛОСКИПИ"

(Нова книжка Яра Славутича)

(М. К. — Едмонтон, Канада). У видавництві „Славута" (72 Кестбрук, Едмонтон) вийшла у світ дев'ята збірка поезій Яра Славутича, над якою він працював більш як 10 років. У першому розділі цієї нової книжки вміщено 30 поетичних портретів правоборонців України та насвітлено їхню діяльність у боротьбі за збереження української духовости. Серед назов окремих поезій — „Тихий", „Тереля", „Сорока", „Макух", „Івасюк", „Світличний", „Стус", „Мешко", „Антоненко-Давидович", „Шухевич"... В інших розділах віддзеркалено ідеологію „живих смолоскипів". Додано до цієї збірки поему „Білий дім із чорною душею" та кільканадцять віршів, які з різних причин не входили до попередніх збірок. Книжці „Живі смолоскипи" передує стаття д-ра Володимира Жили, професора Тексаського університету в Лабоку, що досліджує творчість Яра Славутича і надрукував уже кілька статтей із цієї ділянки. Нове видання має 128 сторінок, у твердій оправі, коштує 10.00 дол. (із пересилкою). Замовлення слати на адресу:

Slavuta Publichers,
72 Westbrrok Drive,
Edmonton, Alberta. T6J 2E1

Яр Славутич

Із збірки „Живі Смолоскипи"

МЕШКО

Скорботна Мамо! В давнину Ніоба
Такої долі мати не могла.
Калічать сина, каторга, хвороба —
І душу душить арештанська мла.

Вся Україна стогне у в'язниці.
Юрмі сваволь немає реченця.
В бараки, сунуть в'язні блідолиці,
Голодні, виснажені до синця.

У Потьму, в пітьму, в темряву безкраю
Женуть синів, дочок і матерів.
Батьків убито. Скулений з відчаю,
Невже нарід у муках догорів?

Стоять на вишках церберів подоби.
І ти, Оксано, вийшла до розп'ять.
Стражденні болі давньої Ніоби
Горять і вірять, вірять і горять.

1982

СЕНИК

Твоя відвага, страднице Ірино,
Ввібрала в себе дух Каменяра,
Що розгорнувся гінко, стокорінно,
І став на прю — як Замкова гора!

І так стоїть, нескорена твердиня,
Супроти тьми грабіжницьких навал.
Карай, карай московське мряковиння
Мечами сяйва, що дзвенять — як шквал!

Ідуть упівці з рідних Нагуєвич,
Ідуть із Холму, йдуть із-за Дніпра.
Махнув правицею Роман Шухевич —
І б'є у дзвони Київська гора.

І ти на ній, самопосвятна Лесю,*
Посланко штабу, точний вістовий, —
Немов свята Ірина з піднебесся
Скликає дочок на священний бій.

Стоїш на ній, окрилена Ірино,
Пойнявши зором веселковий карк.
Приймай, приймай, майбутня Україно,
Геройський змаг, новітню Жанну д'Арк!

1981

* І. Сеник, що народилася в Нагуєвичах, діяла в підпіллі під іменем Леся.

СВІТЛИЧНА

Фортуна відважних провадить
З неволі у вільний світ
І, наче могутній магніт,
Ясною надією надить.

Але не вшановує всіх —
Найкращих вона вибирає!
Жорстока, неначе на сміх,
Дарує блукання безкрає.

Без ласки і без доброти,
Дороги проклавши урвисті,
Наказує землі пройти,
Нести заґратовані вісті.

І йдеш ти крізь бурі й сніги,
Як зваги еклога заклична.
Лютуйте, старі вороги!
Штурмує Надія Світлична. 1982

— — —

Збірку **„Живі смолоскипи"** можна замовити у видавництві ,Славута", надсилаючи $9.50 із пересилкою на адресу:

Slavuta Publishers
72 Wectbrook Drive,
Edmonton, Alberta. T6J 2E1

"РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ" І ШЕСТИДЕСЯТНИКИ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

ОЛЕСЬ БЕРДНИК — НІ КВІТ ЙОГО ДУХОВОСТИ НЕ МОЖЕ ЗІВ'ЯНУТИ...

Тільки любов відкриває браму вічности. Самозречення в ім'я нової прекрасної істоти — ось шлях. Відмовившись від себе сьогоднішнього, ми воскреснемо в новому світі.

Олесь Бердник: „Золотий Корсар"

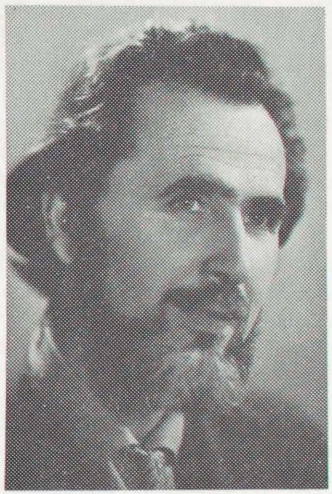

Творчість Бердника — це потік його ствердженъ, закликів і переконувань читачів, що людина „найбільша цінність у Бутті, Серце Всесвіту, його надія, розум" — спроможна утворити „Новий Світ", де буде „свобода духовного вияву у невичерпності Буття". Шлях до цього через любов, самозречення в теперішньому, щоб могти воскреснути в майбутньому новому світі. Наше сучасне, хоч і відкриває щораз нові таємниці буття, але ніяк не прямує до його гармонії. Наша планета досягла „досконало заведених механізмів", але людина від того не піднеслась духово, може впасти жертвою розвиненої техніки — витвору свого ж розуму.

Тому й доба, в якій живемо, вимагає від духових провідників людства, зокрема від письменників, мобілізації душевних сил, зусиль розуму, серця, талантів, використання історичного досвіду, чесної оцінки себе самих, щоб наша планета не стала жертвою політичних вулканів і атомних мін.

Про цей обов'язок мислячих людей часто згадує у своїх есеях Євген Сверстюк, писав про нього Альберт Камю, пише Олександер Солженіцин, про величезні успіхи науки й небезпеки, які з того виникають, щоденно пише преса, а від того життя людей сповнене атмосферою страху перед майбутнім. Люди демонструють проти зброєння, закликають до миру. Та у світі постійно спалахують війни, вони забирають не тільки людське життя, але й віру в можливість миру.

Розвиток науки, приніс в літературу новий жанр творчости т. зв. наукову фантастику, в якій повно наукових міркувань, теорій і фантазії (про минуле, теперішнє, майбутнє людини, науки, техніки), вплетених у людське життя з великим багатством філософських розважань про: людину та її покликання, релігії, і мітологію, про еволюцію фізичних світів, появу життя, розкутість духу, його невмирущість, про будову духового бастіону, про рабство і свободу, простір і безконечність, про проблему будови матерії, філософію інтуїції, анабіозу, штучної летаргії, подорожі в невідомі світи тощо. Фантазія часто входить у конфлікт з наукою хоч вона й не позбавлена взаємозв'язку з логікою науки. Наукова фантастика має багато проблем війни, вона веде читачів у інші світи, в різні галактики, малює зачудування перед нерозгаданим явищами парареальности, телепатії, подорожі в минуле, перед явищами ясновидіння, антигравітації, аскетизму, проникання людського тіла через тверде та багато роздумів про вічність, нірвану, космос його динаміку тощо.

Кожний твір Бердника — це картини боротьби між свободою-істиною і поневоленням-хаосом думок, пітьмою-небуттям. Письменник бачить найбільший конфлікт у тому, що людина через брак свободи саморозкриття, перестає прагнути світла, а з тим зупиняється її самодосконалення. „Енергія і воля народів, як виразників Суті Світла, запряжена в споживацькі програми, котрі нікуди не ведуть" унеможливлюють людині розкривати вповні свою потенціяльність.

У Бердниковій творчості можна завважити як відбувався процес його саморозкриття, від перших творів починаючи, в яких герої борються з реальними фізичними й психічними перешкодами, до творів з останнього періоду, герої яких поставлені в ситуацію нерозгаданих

перешкод, залежних від майбутніх осягів науки, від „великої духової реформи" у світі, Бердник відчуває на собі відповідальність письменників світу, мистецьке слово яких зробили для миру й дружби поміж народами вже багато і можуть і повинні зробити ще більше, бо мають мистецьке слово, а воно найсильніша зброя проти тиранії, проти темряви й брехні.

Бердник більшість своїх творів пов'язав з Україною. Героями його творів є українці поруч з фантастичними істотами з космосу чи й людьми країн нашого глобу. Тому й конфлікти у творах маштабні, скомпліковані, пов'язані з безмежністю всесвіту в часі й просторі. Серед них є й добре нам знані, а це бажання влади, переслідування інакодумців, запроторювання їх у божевільні, обплутування людей незліченними павутинами законів, боротьба за панування у всесвіті, накидання влади шляхом диктатури, намагання звільнити людей з рабства духу, страху перед смертю, плекання віри, що добро прийде у світ не через несупротивлення злу, але через повне його знищення любов'ю, знанням, світлом. Боротися за свободу народів і людини треба знищенням антилюдини, а це спроможні робити герої, що заслуговують безсмертя, ті з роз'єднаних світів, що об'єднаються любов'ю у подвигах.

В одному з перших творів Бердника п. н. **„Шляхи титанів"** (1958) на тему майбутнього подолання людиною міжзоряних просторів виведена проблема перемоги людського розуму над силами природи. Космонавти, попавши на невідомі плянети в XXI сторіччі, зустрічаються з дивовижними мешканцями інших світів, з якимись дивними машинами на одній з плянет нашої галяктики. В боротьбі з машинами гинуть космонавти, а тільки двох з них зоставшись живими, зустрілися з високорозвиненими істотами. Машина замінила людину, підкорила собі її волю, скувала ініціятиву, енергію. Автоматами керувала одна особа, вони покорялися її наказам. Та пришельці з нашого світу стають власниками машин. Бердник доказує, що ніяка машина не здатна заміняти живого розуму і волі, творець машин має бути їхнім володарем. У творі Бердник доводить, що за злочинні дії технічного диктатора мисляча людина його покарала.

Події в цьому романі відбуваються впродовж багатьох сторіч (то в XXI ст. то в 2058 році), тому автор покористувався науковою анабіозою, щоб змалювати характер персонажів. Георгій, що перебуває в іншій галяктиці і мав повернутися на Землю через десять тисяч років, перестає бути для Маріянни єдиним вибраним її серця. Вона піддає своє тіло анабіозі, щоб можна було оживити його тоді, коли повернеться її коханий. І Георгія кохання до Маріянни окрилює, додає йому сили в найскладніших умовинах його небезпечної й трудної подорожі.

Твір написаний ясністю фантазії, опертої на здогадах майбутнього розвитку науки й техніки (хоч не завжди згідно з сучасними науковими теоріями), він сприяє оптимістичному світорозумінню. У творі багато поетичних висловів, романтики. Герої — це люди всебічно розвинені, морально чисті, вони хоч виведені у складних суспільних відносинах, але їхні особисті відносини виідеалізовані.

Пригодницька повість **„Сини Світовида"** (1963) — це картини боротьби провідників українського племени яровитів) — Кия (основника Києва), лицарів Глиці й Святобора з козарами й обрами та з внутрішніми ворогами в племені й у родині, із зрадниками, які через жадобу влади й сили та достатків не вагалися отруїти Кия й принести в жертву лицаря — свого майбутнього провідника. Син Кия Ратибор отруїв батька, Глицю присудили жерці на жертву богам, бо він виступив проти них тому, що вони сіяли незгоду поміж людьми, їх своволя вела плем'я до поневолення. Жерці тому постановили позбутися Глиці. Та не встиг жрець замахнутися ножем на шию Глиці, бо несподівано напали на плем'я козари. Вони знищили всіх зібраних біля жертовного стовпа і костра, живими зістався тільки Глиця і хлопчик Святобор біля мертвої матері. Він урятував прив'язаного до стовпа Глицю, під яким козари, відходячи підпалили кострище. Немічним з попеченими ногами Глицею і дитиною Святобором заопікувався чародій дід, який прожив п'ятдесят років у лісі, а помагали йому в житті приручені ведмідь Громило і лисиця Тоця.

Коли дід помер, Глиця з Святобором опинилися у городі Кия. Кий усиновив Святобора, ніжною матір'ю йому стала Голеся — дружина Кия. Та незлюбив прибраного брата Ратибор. Він не повернувся з вправи на козарів, зрадив батька, пристав до ворога, щоб разом з ним відібрати владу в батька. В бою полягли брати Кия Щек і Хорив. Глиця, ставши дружинником Кия, змагався з хозарами, визволяв

братів з козарського полону. А Святобора Кий послав в пошуки за Ратибором. Та зрадник підступом намагався вбити Святобора. Вдаривши його мечем по шоломі, думав, що лицар не дасть собі ради у хвилях Дніпра, в яких він опинився, не маючи іншої оборони перед розлюченим Ратибором. Важкі переходи довелося побороти Глиці й Святоборові. Та їх винахідливість, любов до Кия, Голесі, до свого племени допомогли витривати в трудах. Допомогли їм також вірні в дружбі тварини Громило і Тоця.

Коли помер отруєний рідним сином Кий, не могла переболіти трагедії й Голеся, вона покінчила з життям. Запанували в Києві козари. Але врятувала Святобора Ружа, вони подружились, народився у них син. Проте Ратибор, не можучи знищити Святобора, призначив на жертву козарському богу його Ружу і сина. Глиця відвагою, кмітливістю й посвятою урятував їх. Він дав поклик до повстання яровитів проти козар. Повстанці під проводом Святобора кинулись на ворога. Яровити святкували перемогу. Свого бога Світовида дружинники відразу перенесли на старе місце. І щасливий Святобор взяв уперше на руки свого сина.

Персонажі „Синів Світовида" перебувають у винятково складних ситуаціях. Вони ведуть боротьбу з різними ворожими силами, їхнє життя сповнене високих подвигів, тому й акція твору швидка, а герої залишаються в пам'яті, ідея твору спонукує до роздумів.

„Окоцвіт" (1970) — казкова повість про дивні події в сучасному селі Вогники в Україні та про події в космосі. Дива почалися після нічної громовиці. Селяни і учень Славко (член гуртка астрономів у місцевій школі) були свідками небувалих явищ у природі під час бурі. Учитель пояснив дітям, що близько села мусіли впасти з космосу боліди (камені). Провідник гуртка астронавтів заохотив учнів віднайти їх. Були великі труднощі при тих розшуках, учні знеохотились, але не Славко. Він був під впливом казок і вірив, що йому відкриється таємниця подій ночі з громовицяи. Та замість каменя він побачив казкову хатинку, а в ній бабу-ягу й дівчинку-квітку Нансі (спочатку вона з'явилася йому як клубок світла, потім світляною квіткою, а згодом дівчинкою). Хлопчик довідався, що баба і дівчинка-квітка прибули з зоряних просторів, вони просили не відкривати присутности їхньої в лісі іншим. Пришельці перенеслися другого дня до порожньої лісничівки.

Мучило Славка зобов'язання до таємниці. Згодом зустрів дівчину Катю, яка була тією самою Нансі. Вона втаємничила Славка в причину їхнього перебування на Землі. Вони шукали помочі в людей, бо їхня Країна Квітів загрожена. Чорні їжаки пожирали світло і тепло в країні. Допомогти можуть тільки ті, хто „хто віддасть життя своє казці", але в дії, не тільки розумом чи почуттями.

Коли зникли пришельці з Вогників, а навесні люди побачили в небі фаєричне видиво. Люди легковажили його, але Славко вірив, що прибули істоти з інших плянет, що вони могли зупинитись в недоступних місцях на Землі — в Памірі, Андах чи в Антрактиді.

Славко з товаришкою Ліною та групою учнів поїхали в Азію на запрошення гуртка астрономів, щоб обмінятися досвідом праці. Ухитрилися Славко, Ліна та Онопрій віддалитися від літака, вони не повернулися до села, а пішли на розшуки пришельців. І вони зустріли одного з них, він чекав на них з космічним кораблем, бо Космічна Рада Сонця нагородила дітей можливістю полетіти до далекої плянети за віру в казку. Полетіли з ним тільки Славко і Ліна, Онопрій злякався, повернувся додому.

Побували Славко з Ліною на Марсі, Юпітері, бачили різні дива. На Юпітері зустріли маляра Рона, він став їхнім другом і допоміг розшукати Країну Квітів. А таких країн було дві. Дістатися до тієї з них, де були баба й Нансі, треба було перейти через Вогняні Вихри, через Вогнисту браму — отвір у Соняшний Шлях — світову порожнечу. Славко й Ліна не злякалися, Славко був готовий краще вмерти і допомогти Країні Квітів, ніж повернутися зі страху додому. Через брак світла і тепла, що їх пожирали почвари, квіти вмирали. Ніхто не хотів їм прийти з допомогою, відгукнулися тільки діти Землі, бож вони прагнули казки, вірили в її силу. Вони пробудили казку, вона воскресла й квіти на плянеті зачали жити. Зник сніг, простори знову вкрилися зеленню, діти-квіти своєю любов'ю перемогли смерть.

Славко і Ліна по пів-році повернулися на Землю. Ніхто не хотів їм вірити, що вони були в космосі. Тільки дехто повірив тоді, коли на руці у Славка розквів Окоцвіт, коли почувся перелив пісні й ніжний бренькіт струн бандури.

В „Окоцвіті" багато мотивів казки (баба-

(Докінчення на сторінці 24)

ДОЛУЧАЄМОСЬ ДО ПОБАЖАНЬ...

Пані Анна Скоробогач, наша заслужена членка в Союзі Українок, довголітня читачка журнала „Промінь", його колишня референтка перебула важку серцеву операцію і щасливо повернулася з лікарні додому в Саскатуні.

Найщирішу подяку вона складає всім своїм приятелям, які відвідували її в лікарні, вітали і складали побажаннями скорого виздоровлення квітами та картками.

Редакція „Променя" вітає пані Скоробогач та прилучується до всіх тих побажань з надією на поворот до повного здоров'я.

Осінь

І так на порозі осінь. Природа готується до зими і мешканці лісу роблять запаси, щоб не голодувати взимку. Жовтогруді лісові миші наповняють свої нірки насінням кленів, бруслини, жолудями, горіхами. Підземний звірок-сліпець зносить у спеціяльні комори цибулинки трав, корінці дерев, а якщо поблизу є город, то поспішає поповнити свої запаси картоплею. Немало її наховає у своєму кублі і водяний щур. Безперестанку з поля до нірки бігає з роздутими щоками хом'як. Зернини він носить в особливих защічних мішках. Цей гризун глибоко під землею зберігає іноді близько півпуда добірного зерна.

Моторні білочки ховають під мох у дупла дерев лісові горіхи й жолуді, збирають і сушать на гілках гриби. Чималі запаси жолудів заготовляють сойки (джей) — адже вони не відлітають у вирій. Маленька степова миша, що зовні дуже схожа на хатню, влаштовує комору на поверхні землі. Збирає докупи насіння різних трав і зверху насипає земляний курган. Цю мишу так і прозивають „курганчиковою". Гризуни, що тягнуть у свої комори з полів і городів зерно та овочі, шкодять сільському господарству. Їх треба знищувати.

Та не всі звірі і птахи, що роблять запаси їжі шкідливі. Білки, сойки, горіховки заносять жолуді, горіхи далеко від плодоносних дерев. Частину своїх запасів вони не знаходять. А наступної весни за сотні метрів, а то й за кілька кілометрів, на місцях забутих „комор" виростуть молоденькі дубки чи кедри. Так мимоволі тварини розводять на нових землях ліси. У мене в дворі білки понасаджували тюльпанів там, де я їх ніколи не садила.

Вересневими вечорами не тільки в лісі а й у парку можна побачити димлюг (найт-джар) або по російськи козодой. Вдень дремлюги сидять нерухомо на землі або на товстому гіллі, і заплющивши очі, дрімають. А ввечорі вилітають розшукувати їжу. Полюють вони на комах, яких ловлять своїм широким дзьобом просто на льоту. М'яке пір'я цих птахів, забарвлене у червоно-бурі, жовтувато-коричневі, золотисто-бурі, попелясто-сірі кольори, поцятковане темними плямами, чорними і бурими рисочками, — гармонує з кольором кори, вкритої лішайниками, з лісовою підстілкою. Російська назва козодій прийшла від того, що пастухи пасуючи в ночі отари овець та кіз часом піддоювали чужих кіз, а потім виправдуючись, казали, що молоко виссали вечірні птахи. Отак дрімлюга — птаха, яка вночі ловить комах на луках де пасуться отари кіз чи овець і, яка ніколи не п'є молока і до кози навіть близько не підлітає, дістала другу і досить поширену назву — козодій.

Ліс і степ міняють в цей час своє забарвлення також. В жовтні майже ввесь ліс засипаний ріжнокольоровим листям. Як хороше прилягти на м'яку постіль з пожовклого листя! Від землі йде духмяний аромат зів'ялих трав. Кущики осики мерехтять оранжевими прапорцями. Вогняним стовпом стоїть самітня грушадичка. Блакить неба ледь-ледь затягнута серпанком. Тиша і спокій навкруги. Лише десь в піднебессі ширяє шуліка. Ранесенько — рано ліс має свою красу також. Холодна роса, що впала на землю з передранкового туману, вкрила жовтий оксамит лісу. Сонце ще не сходить, але край неба вже жевріє і розганяючи нічну темряву, все світлішає і світлішає. Подуває свіжо вітерець. Але ось перші скісні промені сонця стрибнули на верхівки дерев, торкнулися землі, заграли міріадами перлин на краплинах роси й освітили ліс. Тихо гойдаючись у повітрі, спускаються на землю жовті, бурі, коричневі, червоні листки. Десь недалеко чути лісових куликів — вальдшнепів (вудкок).

Міннеаполіс, Міннесота
вересень, 1983 року. **Наталія Кібець**

WE WERE ALL HOPING IT HAD GONE AWAY

Excerpts from the article "Parents Against Drugs", Homemaker's Magazine, May 1984, reprinted by permission of the author, Paul Grescoe.

As parents we watched the pendulum veer solidly back to conservatism during this decade and we hoped, wished, prayed that in its swing it had swept away the Drug Problem. Our kids would be all right.

They weren't. They aren't. There may be no more teenagers using marijuana and alcohol now but that is no consolation. A recent Gallup poll revealed that more than a quarter of all Canadian teenagers have tried cannabis; and among male and female 15 to 17 year olds, 30 percent have.

Since the last survey by Ontario's Addiction Research Foundation in 1981, there has been a marginal drop in the number of high school students indulging in marijuana and alcohol; researchers speculate that tough economic conditions contributed to the decrease. But in the past seven years, there has been a doubling in the abuse of such nonmedical stimulants as pep and diet pills; 15.4 percent of students had taken them at least once in the previous year. So it hasn't gone away.

What has happened in the recent birth of a Canadian movement to counter the engulfing pro-drug propaganda that washes over our children in the movies they watch, the magazines they read, the music they listen to. A heartening movement of the very people who should have been involved in an organized way from the beginning. Those missing people who had the most to lose, the most to win; us, the parents.

The movement is still young, but well beyond the embryonic stage. And it promises to mature into an adult coalition of national influence with a swiftness and strength that would make any parent proud.

In Sarnia, Ontario, Lambton Families in Action has about 260 members who meet regularly and receive a regular newsletter about its antidrug activities. Organizer Louise Perkins says . . . "We are drawn together by one common bond: our children and the prevalence of drug use by our children." . . .

In Saskatoon, one mother has fuelled relentless campaigning by an association of parents and teachers at one of the province's largest high schools, Mount Royal Collegiate, with 2000 students. . . . But as Eloise Opheim points out, "We've got to admit that this is not a school problem; it's not a community problem — it's a societal problem that's affecting us all. Parents are the primary socialization agent of kids. And we have the largest responsibility."

In Toronto, it was that sense of social responsibility, and a feeling that most parents had shucked it entirely, that promoted two middle-class couples with teenage children to found the most promising group of all: Parents Against Drugs (PAD). Natalie and Bernie Wexler and Michael Noar came together in moments of personal crisis. They had discovered that their own kids had been using marijuana, hashish, hash oil (cannabis resin) and stimulants.

. . . What distinguished the Wexlers and Noars from other parents was their decision to go public, to admit (with the children's permission) that a son and a daughter had done drugs. Had done: the families solved the crises themselves before they surfaced with their stories, It was a brave admission which actually touched off telephoned death threats. That, together with their angry resolve to make sure that adults did something about the problem, and their public spirited determination to give parents a group that would let them lean on one another, has inspired hundreds of others to join PAD. In little more than a year its membership has grown to more than 1000, representing parents of students in at least seven schools in the Toronto area.

It has cosponsored, with the Clarke Institute of Psychiatry in Toronto, a continuing education course on drug awareness for educators. ...And student groups it inspired in the schools are coming up with innovative antidrug programs. . . .

"PAD is the missing link," says Fred Burford, who is president of the Toronto-based, business-sponsored Council on Drug Abuse, "The lack of response from parents on the drug issue was always baffling to the headmasters. We would develop a parent's night and be lucky if we got 75 parents out. It wasn't fashionable for parents to take an interest. It would be almost an admission of a problem. Now, with a parents' group like this, it's out in the open."

The Addiction Research Foundation counsellor, Kathleen Michael, assured me: "PAD is very powerful. They do their homework; they're not spouting of.... They're also prepared to go the advocacy route-on the level of governments, school boards, in visibility in the community.... Their eventual goal is to set up a drug treatment and rehabilitation centre for youth."

To speed up its expansion across Canada, PAD is offering concerned readers of Homemaker's a special kit to help form local chapters in their communities. Write to: Parents Against Drugs, 70 Maxome Avenue, Willowdale, Ontario M2M 2K1, for a free pamphlet describing PAD and a letter detailing the package and its cost. If you decide to order the kit, you'll receive specific instructions on how to organize in your community as well as background papers on alcohol and drug abuse, a PAD newsletter and an application form to join the association...

As the father of a teenage daughter and son, I'm delighted that Canadian parents are organizing to educate their children and themselves about drug abuse. I've always resented those parents who preferred to blame the schools, the media — the wicked world outside their home — for the ills that befell their kids. I'm not suggesting that a good family life is the all-purpose antidote, but the home is the school where education starts....

I sat in on a PAD board meeting in a North York school and was immediately impressed by the quality of the executive... Among the parents present was Natalie Wexler.... It was Natalie Kaufman Interiors, the busy design firm that she has temporarily abandoned for Parents Against Drugs, that over 18 years supported her and her twin sons, Rod and Jeff.

"I'd never had a problem of any sort with the boys," Wexler says. "We were very close. Our hobby is fishing. I know I don't look the type, but we go to fishing camps up north. I hire a guide and a couple of boats and spend some time alone with each of the boys." Even when working as an interior designer, with a housekeeper living in, she made sure she was home by 4:30. "Not that the boys needed me, but because of my guilt. That's why I spotted it so quickly."

"It" was drugs. In the summer of 1982, her 15-year-old son Rod was working as a junior counsellor in a day camp near Toronto. He came home rhapsodizing about another camp employee, an 18-year old. The Wexlers asked Rod to bring him for a visit. (I want to know any kid my child associates with," she says.) The Wexlers weren't impressed with the young man; they suspected he was high on something.

That was enough to ignite a mother's suspicians. "We turned the house upside down. I found rolling papers and hot knives (used to light hashish) hidden downstairs in the den under the sofa. It was horrible because I'm very open with the guys." Confronted, Rod gave the classic response: "Oh, I'm holding them for someone else." She warned him to stay off drugs. In fact, Rod was usig hashish almost daily. "At that point," he says, "I was psychologically addicted; I was worrying about getting the next couple of grams."...

Within 10 days of the first confrontation, the suspicious Wexlers found a hash pipe and a roach clip (which holds the butt of a marijuana joint). This time, Rod broke down, cried and confessed. The parents took both boys to the local police station for a lecture, hoping that would be the end of it. But when school reopened, Natalie Wexler recalls, "I notice I have a completely different kid on my hands; mood swings, secretive, doors closed, incense burning in the room."

It was time for an ultimatum: Rod had three days to make a choice between living at home under his parent's rules or attending a military-style private school. Choosing home, he was grounded entirely for three months; taken to and from his school, forbidden to watch TV or use the phone.... There would be two further falls from grace; when he tried some "bennies" (stimulants taken orally) which a 14-year old was selling at school; and when a vice-principal caught him and a friend drinking a $100 bottle of wine swiped from the friend's house. "That was the last," Rod says, "It wasn't the punishment. It was the hurt I caused the family."

By then, Natalie Wexler had taken the unusual step of phoning nine of his friend's parents and diplomatically inviting them to her home to discuss drugs. "One mother was very hostile: 'Not my kid,' she remembers. "It turned out her kid was one of the biggest users." The parents, among them, Michele and Michael Noar, agreed that they had to learn more about drug use in the schools; they were to learn that all but one of their teenage children had tried drugs....

Natalie Wexler realized that somebody had to do something. "I found other parents were in the same situation. They didn't know how to confront the kids, where to take them, there are so few drug experts. I can't stand anything like this unfinished."

The Wexlers' decision to use their own situation to dramatize the drug problem was made by the whole family, sons included. It led to some unpleasantness. Once, the engine of their car was stuffed with old fruit; much scarier was the phone call that warned them not to open their car door.

Determined, Natalie Wexler began to form the board of what would become Parents Against Drugs.... From the start, PAD had the support of the North York Board of Education, which has since given them office space in a school. The group uses the imprimatur of a school to get the parents out to their workshops and open meetings. Ten days to two weeks before an event, they mail letters home describing the organizations, with an accompanying letter from the principal — all at school board expense. A week before the event, a crew of PAD members goes into the school and, from 4:30 to 7:30 p. m., phones every home to encourage parents to attend. "And that," says Natalie Wexler, "is how we get out 350 to 400 parents at a crack."...

"For PAD to succeed, the kids must not be forgotten, because they have to guide us," says another member of the PAD board, Joan Gitelman,... "I really believe that the only hope we have is education and education in one city is not enough. Publicity is important."... Eloise Opheim, Saskatoon, also sees the advantage of a Canada-wide coalition of parents.... "One set of parents just feel helpless.... They have to band together for strength."...

It (drugs) hasn't gone away. But by refusing to slough off responsibility on the schools, the social agencies and the police, and by becoming involved in organizations like Parents Against Drugs, perhaps we have a real chance to ensure that our kids are all right.

Submitted by *Helen Raycheba,*
Convenor of Women's Issues

Reprinted from January 1984 Amnesty Newsletter, Groups 12 & 26, Edmonton, Alberta and by permission of author, Colin Park, Ph.D., member of Faculty of Medicine, U of A, peace activist and poet.

WHY I JOINED AMNESTY INTERNATIONAL

Chicken or steak tonight?
And I need some cereal.
Corn Flakes or Harvest Crunch?
Got to get that muffler fixed
this weekend.
"Mothers of Disappeared
Demonstrate", again.
How brave,
those inconsolable women.
Must drop in at the liquor store
on the way home.
"Colombian Peasants Shot".
(Two are grandmothers,
two are children.)
Remember to call Chris.
A couple of days in the mountains
would be nice.
Grapes, oranges, avocado.
Some Camembert would go down well.
"Libyan Prisoners Tortured".
"Soviet Dissidents Drugged".
Fabric softener.
Oh, the mess of that laundry-room.
I must speak to the manager about it.

Colin Park
November, 1983

Submitted by *Helen Raycheba*
Regional Urgent Action Coordinator,
Amnesty International, Groups 12 & 26,
Edmonton

(See "Psychiatric abuse assures silence without trials" by Alexandra Radkewycz in the New Pathway, New Perspectives, February 25, 1984, pp. 1 and 6.)

Then there is this example of the law of averages; if a man is standing with one foot on a hot stove and the other in a refrigerator, he is, on the average, comfortable.

Найдавніша жінка-лікар Русі

В народних оповіданнях умілими і славетними лікарями виступають передусім жінки: в Єгипті — „могутня Полідамна", в Греції — „золотокудра Агамеда", в Чехії — „мудра Каза", в Київській Русі — Марина, лікарка Іллі Муромця.

Древня Русь знала чимало „книжних" жінок. Сестра Ярослава Мудрого Предслава листувалася з братами, його дочка Анна, що була французькою королевою, писала „кирилицею", одна із онучок, Анна Всеволодівна, заснувала в 1086 році при Андріївському монастирі у Києві першу в Європі жіночу школу. Що ж стосується жінок, які читали медичні книги, то і таких у княжих родах було немало. Їх цікавили особливо книги з практичної медицини. Так, Євфросінія Чернігівська (XIII ст.), крім художньої античної літератури різних жанрів, любила й медичні твори. Ставши пізніше ігуменею монастиря, вона уміло застосовувала медичні знання в повсякденному житті, займаючись лікуванням хворих у монастирській лікарні.

Цікава постать жінки-лікарки Євпраксії-Добродії, онуки Володимира Мономаха, дочки його сина Мстислава. Євпраксія народилася в 1108 році і вже з дитинства виявила велике зацікавлення до народної медицини, особливо до лікарських трав і коренів, вивчала їх цілющі властивості й практично займалася лікуванням хворих, за що народ дав їй ім'я „Добродії". В 1122 році Євпраксія вийшла заміж за візантійського царя Олексія Комнена й прийняла нове ім'я — „цариці Зої". Зоя пережила свого чоловіка і померла в похилому віці коло 1180 р.

У кінці минулого століття один з вітчизняних учених знайшов у Флоренції в бібліотеці Лоренцо Медічі невеличкий медичний трактат, написаний грецькою мовою в 30-их роках XII ст. Трактат має назву „Алімма" — „Мазі" і написаний царицею Євпраксією-Зоєю. На жаль, рукопис погано зберігся.

Твір цей можна поділити на п'ять невеликих частин і 29 глав. Перші три частини подають гігієнічні поради і вказівки, а дві дальші — описи деяких хвороб і способи їх лікування.

Перша частина займається питаннями загальної гігієни і складається з дев'яти невеличких глав. Першій главі бракує початку, 2-га глава — „Про здорове повітря", 3-тя — „Про спосіб життя в різних порах року", 4-та — „Про рух і спокій", 5-та — „Про їжу, пиття, сон і пробудження" і так далі.

Євпраксія-Зоя ділить усі людські організми на чотири категорії, відповідно до чотирьох сторін світу, і дає їм такі характеристики: 1) схід — теплота і сухість; 2) захід — холод і сухість; 3) південь — теплота і вологість; 4) північ — холод і вологість. Залежно від цього розглядається питання впливу пір року на різні організми.

Друга частина „Мазі", яка розглядає питання гігієни подружжя, вагітної жінки і новонародженої дитини, складається з п'яти глав.

Питанню гігієни харчування присвячена третя частина твору. Вона складається з восьми глав, з яких найважливіші такі: „Про дію харчових і смакових засобів", „Про рослинні олії", „Про м'ясива", „Про молоко і масло" і так інше. Авторка трактату вважає, що харчові продукти мають „холодні" або „теплі" властивості. Наприклад, незмішане вино, мед і деякі сорти м'яс мають у собі теплі властивості. За словами Євпраксії, скільки в продукті чи напої є „солодкості", стільки є в них і теплоти. Інші харчові продукти, як сандал, трояндовий екстракт, миртова олія і т .ін. — „за своєю природою холодні".

В п'яти главах четвертої частини подані переважно рецепти на лікування різних „зовнішніх" хвороб: „Паршивість голови", „Про хвороби рота", „Щоб зуби зробити білими" і так далі.

П'ята частина складається з двох глав: „Про хвороби серця" і „Про хвороби шлунка".

Деякі повчання і поради цариці Зої настільки раціональні, що вони повністю відповідають вимогам сучасної медицини.

Поява медичного твору цариці Євпраксії-Зої була, безперечно, немаловажною подією. А оскільки автором цього твору була українська жінка, яка жила дев'ятсот років тому, за часів Київської Русі, то майбутня історія українських жінок-лікарів повинна починатися світлим іменем киянки Євпраксії-Добродії.

Микита Думка

Народня мудрість находиться в тих їх приказках, які є короткі і стислі.

Віліям Пен

MULTICULTURALISM

Багатокультурність – це поняття

Поняття і розуміння культур і населення, яке творить Канаду, помагає нам почуватися, що ми належимо один до одного.

Наша Програма Канадських Етнічних Студій активно заохочує провадити наукові досліди, давати академічні курси і робити проєкти, які відносяться до багатокультурности в освітньо-шкільній ділянці.

Наша Програма Писань і Публікацій допомагає і сприяє дослідам і писанням, щоб допомогти канадцям бути більше обзнайомленими та поінформованими про наші різні культури і спадщини.

А це може вести тільки до кращого розуміння і поняття цієї концепції.

По дальші інформації, просимо звертатися до найближчого бюра Державного Секретаря, або пишіть прямо на адресу:

Communications
Directorate
Secretary of State
Ottawa, Ontario
K1A 0M5

Багатокультурність — це дійсність!

TRANSLATED BY:

PROMIN

Multiculturalism Canada
Hon. David M. Collenette
Minister of State

Multiculturalisme Canada
Hon. David M. Collenette
Ministre d'Etat

Canada

НАШИМ ДІТЯМ

В ШКОЛІ

Часто в школі так буває,
Що учитель нас питає:
Розкажіть нам про свій край,
Про народ і про звичай.

Як прийшла черга на мене,
Учні глянули на мене —
Я ж про край свій почала,
Про Шевченка-Кобзаря.

І про все я розказала;
Про Хмельницького згадала,
Як боровся за свободу
Українського народу.

Ще хотіла я додати,
Але звідки часу взяти?
Раптом дзвоник задзвонив,
Нашу лекцію скінчив.

Мартуся Ростислава Білик
11 років, Монтреаль

РЯБА КУРОЧКА

Жили собі дід та баба, та була в них курочка ряба. Знесла курочка яєчко.

Дід бив, бив — не розбив, баба била, била — не розбила. Бігла мишка, хвостиком зачепила, яєчко покотилося та й розбилося.

Дід плаче, баба плаче, а курочка кудкудаче:

— Не плач, діду, не плач, бабо, знесу я вам яєчко не просте, а золоте!

Знесла ряба курочка золоте яєчко.

Тішиться дід, тішиться баба Посадили вони курочку на яєчко, щоб висиділа золоте курчатко.

Сиділа курочка тиждень і два і три, а яєчка не висиділа. Золоте яєчко, як було тверде, так і залишилось.

Зажурився від, зажурилася баба.

Каже баба до діда:

— Ходім, діду, на базар та й продамо яєчко. Нам воно не потрібне, коли з нього не вродилось золоте курчатко.

Узяв дід яєчко та й пішов з бабою на базар.

А як ішли мостом ,то дід спотикнувся. Яєчко вислизнулося з рук і впало у воду. Не вміє дід плавати, під воду поринати! Пропало яєчко.

Плаче дід, плаче баба. Поплакали та й ні з нічим пішли до свого села.

Приходять додому, а рябої курочки нема. Ходили, питали — нема та й годі!

— Чи злодій украв, чи лис ухопив?

Зажурився дід, зажурилася баба.

Як нам тепер без курочки жити? Хто нам буде кудкудакати, нас розраджувати?

Минув місяць.

Аж одного дня виходить ряба курочка з бур'янів, а за нею дванадцятеро рябих курчаток.

Стала курочка під вікном та й каже:

— Кудкудак! Слухайте, діду, слухайте, бабо! Це я вам на господарство придбала.

Зрадів дід, зраділа баба.

— Ось чому ти пішла від нас! А ми гадали, що ти нас не злюбила за золоте яєчко...

І зібрала баба курчатка в решето.

Каже ряба курочка:

— Піду, діду, туди, де ти золоте яєчко загубив. Там тепер велика посуха, річка геть висохла.

— А звідки ти знаєш? — питає дід.

— Мені сорока сказала, що по всім світі літає.

Узяв дід лопату та й пішов під той міст, де золоте яєчко впало в воду. Дивиться: води справді нема, а на дні тільки густе болото. Покопав дід лопатою раз, покопав удруге, а за третім разом добув золоте яєчко.

Радіє дід, радіє баба, а ряба курочка каже:

— Продайте яєчко в місті та й купіть мішок проса і мішок пшениці. Треба моїх курчаток годувати.

— Авжеж, діду! — каже баба. — Золотом нікого не нагодуєш!

Пішли дід і баба на базар, купили мішок проса і мішок пшениці.

Принесли додому та й стали господарювати. І нивку зорали, пшеницею та просом засіяли...

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК В РОЗА, МАН.

Успішно відбувся окружний з'їзд Союзу Українок в Роза, Ман. в неділю 3-го червня 1984 р.

Сприятлива погода уможливила як місцевим так і поза місцевим гостям взяти участь в храмовім Богослуженні, свв. Петра і Павла — відправляв всеч. о. В. Слюзар при асисті протопресв. д-ра Ф. Керніцького. Після Св. Літургії відслужено Панахиду за членок Союзу.

З'їздова сесія почалась після спільного обіду — приготовили членки відділу в православній домівці, через дорогу від церкви.

Зворушливе враження зробила парада сімох відділів при вході зі своїми прапорами і членством. Відспівано гимн, „За нами сестри", і „О Канадо".

Після молитви — провів о. Слюзар і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок. Окружна представниця з Толстой, Клавдія Ілюк, офіційно відкрила з'їзд. В своїм привітальнім слові, вона раділа численною участю присутніх та закликала до живої участи в програмі. Секретарювали: Анна Шидловська і Настя Чоботар.

Привіти від відділів зложили: Анна Баран — відділ ім. О. Кобилянської з Роза, Марія Пробіжанська — відділ ім. О. Кобилянської з Вайта, Юстина Квасницька — відділ ім. св. Ольги з Транскони, Настя Чоботар — відділ ім. Св. Ольги з Сірко, і Павліна Ігнаш — відділ ім. Лесі Українки з Вінніпегу. Писемні привіти наспіли від відділів: ім. О. Кобилянської з Сондавн і Пресв. Богородиці з Ґардентон.

Провінційна голова С.У.К. на Манітобу, Соня Бейзик, вітаючи зібрання, зложила подяку окружній представниці і відділові в Роза за улаштування з'їзду.

Провінційна голова СУМК на Манітобу, Таїса Манастирська, поза привітом, апелювала до батьків про моральну і матеріяльну піддержку для молодечої організації СУМК в околиці.

Провінційний ТУС заступав Андрій Павлик. Він зложив привіт і від Видавничої Спілки „Тризуб".

Милою несподіванкою була гостя з Саскатуну, крайова голова С.У.К., Анна Холод. Складаючи привіт, вона висловила між іншим, приємність бути учасницею зібрання, та побажала з'їздові і відділам успіху в організаційній праці.

Головною доповідачкою на з'їзді була добр. Марія Керніцька. Її слово було на організаційну тему, де вона наводила практичні і важливі прикмети та ділянки організацій у сучасній добі, спеціяльно апелювала до молодшого жіноцтва включатись в ряди Союзу для постійного скріплення і поширення праці С.У.К. Гостю бесідницю представила Валентина Мулик-Луцик.

На заклик Єлисавети Білич переведено збірку на організаційний фонд Союзу Українок.

Під час з'їзду була виставка музейних експонатів та різних взорів, якою зайнялись кураторка Філії Музею Ангелина Павлик і місцеві представниці.

Переплітаючи програму були дві розвагові точки: Петруся і Єлисавета Крищуки відтанцювали український танок, а Ширі Чоботар виконала сольоспів „Думи мої" — Тараса Шевченка.

Під час зібрання членки з Роза зайнялись малою розігравкою, дохід з якої передано $40.00 на журнал „Промінь".

На шану і признання за успіх з'їзду заслуговують в більшій мірі окружні представниці, Клавдії Ілюк за зорганізування і переведення програми та голові місцевого відділу в Роза, Марії Чубей, разом з її членством. включаючи багатий та смачний обід, прикраса залі, столів з традиційними колачами, свічками і живими квітами, вдекорування визначний гостей корсажами та взагалі за щире і приязне прийняття гостей.

З'їздову сесію закінчено відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Анна Шидловська, Настя Чоботар — секретарки

БЛ. П. СТЕФАНІЯ ІВАНІВ

Стефанія народилася 23 вересня 1918 року в околиці Прісвил, Саск.

З часом батьки переїхали до містечка Сторджис, Сас. Там Стефанія виростала, початкову і середню школу закінчила в Сторджис. Потім записалася на курс перукарства у Саскатуні, де і перебувала в Інституті Петра Могили. Була активною могилянкою. Коли закінчила свій курс, це підприємство вела 30 років в Сторджис, доти не зачала підупадати на здоров'ї.

Стефанія жила зі своєю матір'ю, яка була хвора і довгі роки її доглядала. Була членкою Української Греко-Православної Церкви від самих початків її зорганізування в Сторджис. Належала до Союзу Українок Канади 25 років. Займала в жін. товаристві різні становища, як заступниця голови, довгі роки була секретаркою, а також дописувала і до „Променя". Любила читати всякі

книжки, журнал „Промінь" та „Вісник".

Мала чудовий голос, співала в церковнім хорі, нераз і керувала хором.

Була лагідної та розсудливої вдачі. Належала до клюбу старших громадян. і часто дописувала до місцевої газети.

Похорон відбувся 21-го квітня з церкви Пресвятої Трійці. Похоронну Службу Божу відслужив прот. Євген Стефанюк, співав церковний хор під проводом пані Л. Старанко.

Батько покійної помер 1959 року. Мати 1973 року, один брат помер ще в дитинстві і брат Орест помер два місяці після неї.

Покійна залишила у смутку сестру Анелю, шваґра Івана Кінащуків, брата Петра і дві братові, одну племінницю і їх родину.

Членки відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки в першу річницю смерти дорогої нам сестри і приятельки складають в її світлу пам'ять 56.00 долярів на журнал „Промінь" і на вироблення кліші.

Вічна їй пам'ять!

Марія Жук, секр.

80-ЛІТТЯ ПАНІ КАТЕРИНИ ВАСЮТИ
Калмар, Альберта

Діти пані Катерини Васюти вшанували свою дорогу матір з нагоди 80 років її народження. Прийняття відбулося в Едмонтоні в домі наймолодшого сина Ореста та його дружини Ширлі, де зійшлася родина та близькі друзі привітати ювілятку в день уродин. Після смачної вечері Володимир Базюк, господар вечорка привітав ювілятку та підніс тост за її здоров'я а гості відспівали грімке „Многая літа".

Пані Катерина Васюта, наймолодша дочка піонерів Олександра й Анни Олекших народилася в селі Висоцко, повіт Ярослав в Галичині, Західня Україна, в 1903 році. До Канади приїхала з батьками, чотирма братами й одною сестрою в жовтні 1907 року до околиці Ледук в Альберті. За короткий час родина Олекших поселилась чотири милі від містечка Калмар, і тут Катерина виростала й ходила до державної школи. Вдома родичі навчали її по-українському та виховували її в українському та релігійному дусі. При українськім Народнім Домі в околиці Калмар Катерина брала активну участь в хорі та різних виставах, які відбувалися в цім домі.

В травні 1923 року Катерина одружилась з Юрієм Васютою і молоде подружжя замешкало на фармі в околиці Калмар, де прожили разом поверх 59 років. П-во Васюти постаралися про добре виховання своїх двох синів та чотирьох дочок, двох з дітей осягнули університетську освіту, дві доні осягнули науку медсестер, а двох торговельну освіту.

В 1926 році Юрій і Катерина були одні з основоположників Української Греко-Православної громади Пресвятої Тройці в Калмар, де були й дальше є діяльними та жертвенними членами.

Пані Васюта є одною з основниць жіночого товариства ім. Лесі Українки при громаді Пресв. Тройці, яке зорганізувалося в місяці серпні 1931 року й була його першою секретаркою. В 1935 році жіноче товариство вписалося до Союзу Українок Канади як його відділ. Розуміючи велику вагу праці жіноцтва в громаді пані Катерина з посвятою працювала й дальше працює на добро свого відділу та своєї Церкви. Впродовж всіх цих років вона кількаразово займала становища секретарки, касирки, заступниці голови й голови відділу. Вона уважає за важливе для членок відділів брати участь у провінційних з'їздах і сама завжди учащає як делеґатка або гостя і своїм прикладом заохочує молодших членкинь до громадської праці. В серпні 1983 року відділ вшанував пані Васюту почесною грамотою за 50-літню приналежність та віддану працю при відділі.

В місяці лютім 1983 року муж Юрій упокоївся після шости-літнього перебування в лікарні.

Пані Васюта в цей час втішається п'ятьма дітьми та шістьома внуками. Вона дальше цікавиться громадською працею, бере участь в різних громадських підприємствах в Калмар та в Едмонтоні та щиро жертвує на різні цілі. Відвідує хворих в лічниці, де перебував її покійний муж і своєю милою та веселою вдачею старається уприємнити час тим, які немічні й не можуть вийти з лічниці й за те вони їй дуже вдячні.

З нагоди 80-тих уродин пані Васюта пожертвувала $100.00 на журнал „Промінь", якого передплатницею вона є від дня його першої появи.

Бажаємо пані Васюті кріпкого здоров'я на Многі Літа.

Н. Базюк

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА
Ейлишем - Кадет, Саск.

День членства став традицією відділу ім. Олени Пчілки в Ейлишем - Кадет. Цього року, як попередніми роками в неділю, 13 травня відбулось у церкві Богослужения, молебень за здоров'я членок і відправи на могилах.

Святочний обід та програма свята відбулись в Народнім Домі у вдекорованій залі смолоскипом та відповідними написами і прапор Союзу Українок Канади на почесному місці. На головному столі паски, свічки і писанки. Всеч. о. Т. Крочак поблагословив їжу і всі гуртом відспівали „Христос Воскрес".

Програмою займалася та була її керівником Марія Рудей, голова відділу. Відкриваючи імпрезу вона привітала членок і присутніх гостей, пояснила значення свята і попросила хвилини мовчанки у пам'ять покійних членок.

Ольга Звоздецька удекорувала корсажами голову Пров. Екзекутиви пані Катерину Волощук, пані Докію Гриньків і добр. Крочак, після того вручила грамоти 7 членкам за 25-річчя членства у відділі. Пані Анна Козунь представила кожну членку особисто, переповівши про її працю та заслуги у відділі, а Ольга Звоздецька удекорувала кожну з них корсажем. Провінц. голова пані К. Волощук вручувала грамоти. Членки, що одержали грамоти: Євгенія Козунь, Ольга Козунь, Олена Ободяк, Розалія Козунь, Маруся Рудей, Ірина Стадник, Наталя Звоздецька. Привіт і побажання вшанованим склали о. Т. Крочак і Никола Козунь від церковної громади.

По цім сумківці відтанцювали три танці та відспівали „Величаєм тебе, мамо". Катруся Козунь склала привіт на Свято Матері та вшанували квітами найстарших членок — Марію Романицю, Параню Рудей, Анну Т. Козунь, Софію Черепущак і Варвару Козунь.

Добр. Богдана Крочак представила пані К. Волощук доповідачку на цьому святі. Пані Волощук промовляла на тему 100-річчя жіночого руху. Вітала і виголосила до нас коротке слово пані Докія Гриньків, гостя з Йорктону.

У своїм кінцевім слові голова пані Марія Рудей подякувала всім за допомогу у влаштуванні такого гарного свята. Після програми відбулось чайне прийняття, гостина на якій учасники склали $54.00 на пресовий фонд „Променя".

З. З.

Куди звертатися молоді у пошуках роботи?

Чи ви знаєте, що керівництво канадської національної відомчої прграми навчання готове вкласти 408 мільйонів 700 тисяч доларів у 1984 — 1985 роках для того, щоб допомогти навчити кнадську молодь на курсах, що охоплюють ремісничі та професійно-технічні школи, суспільні коледжі та інші навчальні центри з метою задовольнити потреби місцевого робочого ринку?

Головні потреби канадської молоді беруться також до уваги через програму доступу до професій у 250 мільйонів 200 тисяч доларів,призначених допомогти роботодавцям платити заробіток, коли вони наймають та навчають безробітних, неосвічених молодих людей.

Нелегко знайти роботу молоді, проте утішно, що хтось готовий допомогти стати на вірний шлях.

Щоб докладніше довідатися про цю та інші програми канадського уряду, треба заповнити та вислати нам форму:

Поверни цей купон: Publications Canada, P.O. Box 1986, Station B, Ottawa, Ontario K1P 6G6

Прошу пришліть мені брошурку Канада — Де інше? в:

- ☐ АНГЛІЙСЬКІЙ
- ☐ ФРАНЦУЗЬКІЙ
- ☐ КИТАЙСЬКІЙ
- ☐ НІМЕЦЬКІЙ
- ☐ ГРЕЦЬКІЙ
- ☐ ІТАЛІЙСЬКІЙ
- ☐ ПОРТУГАЛЬСКІЙ
- ☐ УКРАЇНСЬКІЙ

ІМ'Я: _____

АДРЕСА: _____

МІСТО: _____ **ПРОВІНЦІЯ:** _____

ПОЧТОВИЙ ІНДЕКС: _____

Canada

Робоча сила і Іміграція

В КАНАДІ
Де інше?

Government of Canada / Gouvernement du Canada

Canada

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

З НАГОДИ 65-РІЧЧЯ ОДРУЖЕННЯ П-ВА СТЕФАНА І КАТЕРИНИ КІРСТЮКІВ

Ванкувер

В неділю 10 лютого 1984 року старанням дітей і внуків відбулось вшанування подружжя п-ва Стефана і Катерини Кірстюків з нагоди їх 65-літнього ювілею.

Ювілейний обід і прийняття з програмою для родини і гостей відбулось в залі під церквою.

Багато гостей-приятелів вітало ювілятів з їх родинним святом, з днем їх одруження, складали побажання на дальше щасливе подружнє життя.

Син Юліян Кірстюк прочитав привітальні побажання, що їх ювіляти отримали від представників федерального та провінційного урядів, а також позамісцевих приятелів.

З нагоди цього родинного свята наших дорогих батьків Кірстюків складаємо $100.00 на журнал „Промінь".

Діти

З ДІЯЛЬНОСТИ КУЛЬТ.-ОСВ. КОМ. С.У.К. ВІДДІЛУ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ ПРИ КАЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА В ТОРОНТІ

29-го січня 1984-го року на місячних зборах відділу пані д-р Ганна Янішевська прочитала доповідь про Відродження Української Держави і на тлі політичних подій подала перебіг з життя своєї родини в тому часі.

4-го березня добр. Єлисавета Василів читала доповідь про походження Чудотворної Ікони Почаївської Божої Матері, про відвідини Почаївської Лаври Т. Шевченком, спогади Т. Шевченка про Почаївську Лавру, як всеукраїнську Святиню і уривок з поеми „Невольник" де Ярина у Почаєві святому ридала, молилась.

1-го квітня о. прот. Петро Бублик розповідав про Великий піст, про значення посту, як виховного чинника у житті людини, про Святі таїнства сповіді і причастя. Слова о. Петра були переконливими, що підносять душу до всього святого надземного. Присутнім був протопресвітер Дмитро Фотій.

15-го квітня у Вербну неділю відбувся весняний чай. Продавалися паски, писанки, вишивки, ляльки в українських одягах та усяке печиво. Заля була святочно прибрана, на столах стояли квіти — дарунок щедрої весни.

Голова відділу пані Юлія Головата тепло привітала присутніх і передала ведення програми пані Лілі Адамець.

Доповідь на тему Великодних Свят і весняного циклю опрацювала і прочитала уступивша голова відділу пані Марія Божик. Нав'язуючи до Трипільської культури пані Марія Божик включила у доповідь наші стародавні звичаї пережиті поколіннями з їх красою, вірою в усе, що приносить добро, радість, надію. Церковні звичаї пов'язала пані Марія Божик з читанням дванадцяти Св. Євангелій у Страсний Четвер, посвяченням пасок з глибоким відчуттям і любов'ю до всього, що наше рідне. Для своєї доповіді користувалася матеріялом з книжки св. п. пок. професора Степана Килимника „Український рік у народніх звичаях". Після доповіді пані Марії Божик було висвітлено 26 прозірок із керамічних тарілок мисткині Мирослави Стеців, тепер власність Музею С.У.К. при Інституті Св. Володимира у Торонті. Пані мґр. Анна Троян ознайомила присутніх з біографією мисткині і детально пояснювала що представляє собою кожна тарілка, — мистецький твір, з нашого минулого. Чаєм, солодким печивом і подякою голови відділу пані Юлії Головатої закінчився цей традиційний Весняний чай.

7-го травня пані Софія Степанюк, підчас місячних зборів, читала доповідь присвячену на День Матері.

Добр. Єлисавета Василів, прес. реф.

ОЛЕСЬ БЕРДНИК...

(Продовження з стор. 13)

яґа, хатка на курячій ніжці, великі випробовання героїв у поконанні грудів, чарівний квіт — квіт папороті в українських народних віруваннях. Та є у творі й мотиви сучасних відкрить у космосі, що їх предвісниками була казка. Тому Бердник особливо прославляє любов до дітей, бо вони люблять казку, вірять у неможливе. Відомо, що комуністична влада в початках свого існування вела завзяту боротьбу з казками. Тому й увесь наклад „Окоцвіту" спалено в друкарні. А „Окоцвіт" це ж не будь-яка казка, у ній не тільки давні, перестарілі вірування, які можна заперечити, але й прагнення сучасних дітей, а то й дорослих у нереальність, у незбагнене...

(Продовження буде)

Уляна Пелех

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

1983 рік, це був незабутній час в історії відділу ім. Лесі Українки в Гамільтоні, бо цього року відділ урочисто відзначив 50-ліття свого існування.

Це відзначення відбулося у формі трьох подій, а саме: Показ історичної ноші, ювілейний бенкет з відповідною програмою та видання пропам'ятної книжки.

Показ історичної ноші відбувся в неділю 25-го вересня в приміщенні залі Собору Св. Володимира в Гамільтоні. В чудово прибраній залі з килимами і рушниками постаті з історії України переходили на спеціяльно для того збудованому підмостку.

Одяги, це колекція Музею Союзу Українок, філії в Торонті, які своєю красою та автентичністю вже довгі роки збагачують імпрези. 14 років ці одяги були спільним проєктом Східньої Екзекутиви С.У.К., яка в той час льокувалася в Гамільтоні та Музейною філією в Торонті. Членки відділу в Гамільтоні, які активно працювали над цими строями радіють, що після всіх цих років цей проєкт збільшується та ввесь час набирає

Уляна Криворучко — голова відділу ім. Лесі Українки вручує Орисі Сушко букет квітів.

багато більше вартости. Одяги моделювали теперішні та бувші сумківці.

Програму відкрила голова відділу, Уляна Криворучко, вітаючи гостей на покликала голову ювілейного комітету Орисю Сушко до переведення. Пані Сушко приготовила оригінальні коментарі та переводила перший показ одягів в 1969-му році та кілька років опісля. Підчас показу програми Жовнір-Клос з Торонта. Було надзвичайно приємно вітати Олю Гамару, голову Музейної філії в Торонто, яка своєю присутністю багато звеличала

З ліва на право: Анна Паскарук — шляхтянка, Світлана Наливайко — міщанка з 18-го століття, Василь Легенюк — шляхтич з 17-го століття, Лариса Юнкевич — Мотря Кочубеївна, Діяна Юрійчук — Магдалина Мазепа, Петро Олеськів — король Данило, Наталя Криворучко — княгиня Ольга, Петро Кіт — князь Володимир Великий, Петро Мозійчук — гетьман Іван Мазепа, Андрійка Стретді — княгиня Євдокія, Іванна Сороківська — княгиня Ганна Ярославна, Оксана Сушко — принцеса Либедь.

Анна Холод, голова Союзу Українок Канади ставить свічку в пам'ять померших членок.

наше свято. Щира подяка членкам Музейного Комітету Анастасії Пасерб та Стефанії Олійник за їх невтомну працю того дня у приготовленні моделів до цього показу.

Це успішне свято закінчилося чайним прийняттям, яке дало нагоду присутнім поговорити та поділитися враженнями дня.

Друга частина нашого святкування відбулося 11-го грудня 1983 р. в приміщенні залі Собору Св. Володимира Молебнем та ювілейним бенкетом з відповідною програмою. Молебень відслужив прот. Ф. Легенюк після Служби Божої з участю хору Собору Св. Володимира під диригентурою Макара Сушка. Всі членки відділу численно взяли участь разом з достойними гостями, пані Анною Холод, головою Союзу Українок Канади, пані Василиною Даркович, головою Східньої Екзекутиви С.У.К. та з великою кількістю гостей і представників сусідніх відділів, представників Комітету Українців Канади, Комітету Українок Канади, та інших жіночих організацій міста Гамільтону.

Входячи до залі після Молебня членки бачили перед собою на спеціяльно вдекорованім екрані висвітлену знимку всіх членок відділу, а опісля портрет та уривки з праць патронки відділу, Лесі Українки.

Коли членки вже зайняли свої місця та почали входити гості, які мали сиділи за головним столом сумківський хор під проводом Орисі Сушко та фортепіяновому супроводі Оксани Сушко привітали їх привітальною піснею „Зелене жито". Коли всі гості та присутні зайняли місця сумківці рядом з традиційним калачем зійшли зі сцени та дійшовши до середини залі перед головним столом вклонилися в пошані гостям за головним столом, а тоді решту гостям. Це був надзвичайно зворушливий момент, який залишиться в пам'яті всіх присутніх на довший час.

Голова відділу Уляна Криворучко привітала гостей та уквітчала пані Холод, пані Даркович. Після цього пані Криворучко передала керування програми голові ювілейного комітету Орисі Сушко.

Підчас цілої програми були висвітлені на екрані знимки відповідні до тої частини програми. коли представляли бувших голів, чи подію з історії все це було висвітлено на екрані в той самий час. Це багато додало до цікавости та відмінний спосіб проведення програми.

Після відповідного вступного слова голови Ювілейного Комітету вдекоровано основоположниць відділу квітами та грамотою. Марію Пелеп'як, Марію Баран, Галю Довбету і Юлю Стецик. Цей обов'зок виконали голова відділу, Уляна Криворучко, заст. голови Галя Липка та голова Союзу Анна Холод. Після цього відбулось відзначення колишніх голів відділу квітами. Цей обов'язок виконали знову голова відділу Уляна Криворучко, заст. голови Галя Липка та голова Східньої Екз. С.У.К. Василина Даркович.

Для переведення точки вшанування пам'яті колишніх голів та членок відділу, які відійшли у вічність предсідниця покликала Надю Стредті. На спеціяльно приготовленому столі перед головним столом був калач на рушникові, де члени родини ставили свічки з чорними лентами в пам'ять відійшовши голів відділу, Анна Холод, голова Союзу поставила свічку в пам'ять всіх померлих членок. Присутні вшанували їх пам'ять однохвилинною мовчанкою та співом „Вічная пам'ять".

Після всіх вшанувань та відзначень приступлено до бенкету — смачного обіду. Отець прот. Ф. Легенюк провів молитву. Всі присутні разом відспівали „Отче Наш". Слідував тост за здоров'я всіх членок Союзу.

Цей смачний обід-бенкет приготовили мужчини, члени відділу ТУС, щоб дати членкам нагоду взяти повну участь в цьому святі. Сумківці, хлопці і дівчата у вишиваних блюзках і сорочках доносили до столів.

Тут слід згадати про декорації залі. На сцені був спеціяльно декорований екран — навколо нього репродукція грамоти Союзу у вишневому та золотому кольорах. На обох боках сцени репродукції взорів в тих самих кольорах. Різні додатки до прикраси бенкету підбирали ці основні кольори. По середині кожного

столу був калач прибраний барвінком, всіх разом 22 калачів. Ці мініатурні калачі та великі калачі на головному столі та на поминальному столі виробила і подарувала колишня голова відділу Євгенія Гребенюк.

Заходами членок культурного комітету Анни Кіт, Наді Пенюк і Тамари Дудки була виложена вистава архівів відділу — різні знимки, описи і т. п.

Офіційна програма продовжувалася після обіду. Пані Сушко покликала Марію Пелеп'юк, одну з основоположниць відділу, яка в імени всіх вшанованих членок подякувала відділові та ювілейному комітетові за їх вшанування підчас цього свята, за великий труд, який вони вложили в цей ювілей.

Предсідниця згадала про проєкт видання ювілейної книжки відділу з нагоди 50-ліття його існування. Надя Пенюк взяла на себе обов'язок написати історію відділу. До помочі у дослідах стали Марія Пелеп'як, Анна Грицик ,Галя Олексюк і Орися Сушко. а пані Пенюк зробила скорочення історії яку вона прочитала на святі.

В Гамільтоні існував другий відділ Союзу ім. „Калина" — від 1948 до 1972 року. Після розв'язання цього відділу членки включилися в працю відділу ім. Лесі Українки, включено теж перебіг праці цього „молодшого" відділу в історію загальної праці Союзу Українок в Гамільтоні.

Історію відділу „Калина" написала Орися Сушко, колишня голова цього відділу. Для загального ознайомлення присутніх пані Сушко прочитала перебіг цієї історії та представила всіх бувших голов відділу.

Для різноманітности в програмі слідувала концертова точка. Анна Кіт в супроводі фортепьяна — програвала Оксана Сушко — прочитала гимн Союзу.

Анна Грицик представила головну доповідачку свята, пані Анну Холод, голову Союзу Українок Канади. Пані Холод у своїому слові згадала про важливість праці Союзу у відділах, про участь жінок — членок Союзу в надходячому великому святі 1000-ліття Хрещення України. Пані Холод залишила за собою дуже приємне враження та дала членкам заохоту до дальшої праці.

Пані Василина Даркович, голова Східньої Екз. С.У.К. привітала присутніх та склала відділові признання за проороблену працю.

Після цього Сумківський хор в честь мамів відспівав пісню „Виростеш ти сину" слова В. Симоненка. Слідувало представлення гостей, репрезентатнтів сусідніх відділів Союзу ,Комітету Українців Канади, Комітету Українок Канади, та інших жіночих організацій міста Гамільтону та околиці.

Предсідниця прочитала привіт від Владики Василія, в якому він згадує про свої довгі роки перебування

Василина Даркович — голова Схід. Екз. С.У.К., Уляна Криворучко — голова відділу ім. Лесі Українки, Анна Холод — голова Союзу Українок, Орися Сушко — голова Ювілейного комітету.

СУМКівський хор підчас ювілею співає „Зеленеє жито"

в Гамільтоні та склав належне признання відділові.

Слідував привіт від соборної громади Св. Володимира, який склав Мирослав Клем, голова Собору, даючи признанян відділові за культурну працю та фінансову допомогу громаді на протязі цих 50 років (відділ на протязі цього часу пожертвував $158,000.00 на потреби церкви). Після привіту пана Клема, голова Уляна Криворучко вручила голові Собору дар в сумі $5,000.00.

Предсідниця О. Сушко привітала прот. Ф. Легенюка, як нового пароха в Соборі Св. Володимира та подякувала за співпрацю отця і добродійки з відділом.

Прот. Легенюк привітав членок з нагоди ювілею та побажав найкра-

Орися Сушко, Уляна Криворучко, Галя Липка, Надя Стретді і Анна Грицик, — членки комітету які брали активну участь у формальній програмі дня.

Члени ТУС працюють в кухні

щих успіхів для дальшої плідної праці.

Слідували привіти від союзних організацій: старшого відділу СУМК ім. Івана Богуна — Василь Легенюк, від молодшого відділу СУМК ім. Івана Франка — Юрко Криворучко, а від відділу ТУС вітав Антін Погорецький. Всі вищезгадані склали признання відділові, згадали про приємну співпрацю яка існує між всіма та висловили побажання для дальшої плідної праці.

На закінчення програми предсідниця Орися Сушко склала щиру подяку всім тим, які причинилися до успішного відзначення ювілею відділу ім. Лесі Українки. Пані Уляна Криворучко, голова відділу склала голові ювілейного комітету, Орисі Сушко, подяку за уміле та відмінне переведення свята, за всю невтомну працю, що вона вложила як голова ювілейного комітету та вручила їй букет квітів. Пані Сушко з великим зворушенням подякувалйа за пошани висловлюючи, що без співпраці голови, заряду та ювілейного комітету не було б можливо виконати таку відповідальну працю.

Свято закінчилося молитвою та загальним співом.

До Ювілейного Комітету входили слідуючі: Орися Сушко — голова, Анна Грицик — секретарка, Уляна Криворучко, Надя Пенюк, Галя Липка, Марія Пелеп'як, Галя Кристанович ,Анна Кіт, Галя Олексюк, Надя Стредті, Тамара Дудка, Марія Пилип'юк і Євгенія Гребенюк.

До видання Ювілейної книжки особлива подяка Іллі Данилюкові за його старання, щоб книжка вийшла в належній формі.

Вступаємо в нове півстоліття з повним ентузіязмом користаючи в повні з досвіду заслужених членок та приймаючи ідеї нашого нового та майбутнього членства.

Щасти нам всім, Боже!

Орися Сушко

Чи ви знаєте, які користі можемо мати із звичайної кухонної соли?

● **Вона усуває плями на хустині** до носа: намочіть хустину у воді з розпущеною сіллю перед пранням.

● **Усуває тверді і липкі крапки на залізку до прасування:** скропити кусок паперу, або матерії розпущеною сіллю і потягнути ним по споді гарячого залізка.

● **Вбиває запахи і не допускає до того, щоби затикалися дірки в сітці під кухонним краном:** прополікувати часто густою ропою.

● **Усуває запах цибулі і овочеві плями з рук:** натирати руки куском цитрини, посипаним сіллю.

● **Усуває плями з порцелянового і глиняного начиння:** натирайте його платком з сіллю, намоченим у воді.

● **Чистить заплямлений диван (карпет):** скропити сіллю і сильно розтирати. Коли маємо до діла з товстими плямами, мусимо зробити це кілька разів.

Тепер Канада набагато краще забезпечує нуждених пенсіонерів похилого віку.

Канада збільшує допомогу іммігрантам та одинакам похилого віку.

Якщо ви досягли 65 років або більше та прожили у Канаді принаймні 10 років, ви маєте право одержати матеріальну допомогу. До того ж, ми гарантуємо літнім іммігрантам, які дістають часткове пенсійне забезпечення за віком, повну канадську пенсію, якщо вони мають маленький прибуток.

Якщо тепер ви отримуєте часткове матеріальне забезпечення для старших людей і гарантований додаток до пенсії, вам негайно збільшать допомогу. Це робиться автоматично.

Пенсіонерам-одинакам, що одержують гарантований додаток до пенсії і субсидію за померлого чоловіка або дружину, допомога збільшується на 50 доларів щомісяця: починаючи з липня на 25 долларів, а у грудні додаються ще 25 доларів. Це — найвищий можливий рівень підвищення допомоги.

ВИ МАЄТЕ МОЖЛИВІСТЬ ПІДВИЩИТИ СВОЄ МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЗВЕРТАЙТЕСЯ У НАЙБЛИЖЧЕ БЮРО АБО ПИШІТЬ ЗА АДРЕСОЮ:

Income Security Programs
P.O. Box 9750
Ottawa, Ontario
K1G 4A6.

Health and Welfare Canada
Santé et Bien-être social Canada

Canada

БЛ. П. МАРІЯ МУЗИКА
Вайта, Ман.

В понеділок рано, 14-го травня 1984 р., упокоїлась в Бозі на 71 році життя, в шпиталі у Стайнбах — бл. п. Марія Музика.

Марія народилася у Вайті, Ман., 23-го липня 1912 року. Батьки Антін Фігус (1889 — 1968) і Анна з дому Цесміструк (1891 — 1983). Марія ходила до піонерської школи „Бекет" на фармах. Належала до молодечої організації „Орли і Орлят", яку був зорганізував Григорій Тижук. В році 1931 назва організації була змінена на Союз Української Молоді Канади. 4-го червня 1939 року вийшла заміж за Йосипа Музику. Марія любила співати і коли був зорганізований хор чи то церковний чи народний, вона брала в ньому повну участь, головно любила ходити колядувати в користь церковної громади.

Була активною членкою Союзу Українок Канади ім. О. Килянської у Вайті та була відзначена грамотою за її 50-літню діяльність в ньому. Також була довголітня членка Українського Народного Дому у Вайті. Любила понад все свою рідну Церкву та була відданою сестрицею її. Батьки її вже відійшли у вічність, як і також сестра Анастасія Гузь (1964).

Покійна залишила в глибокому смутку: мужа Йосипа, одинокого сина — Богдана та невістку Розалію, двоє внук: Таню і Антона, одного брата — Івана Фігуса та дві сестри — Ольгу Пацьорку з мужем Григорієм та Анну Ралько.

В середу 16-го травня 1984 р. відбулася панахида в Українському Домі у Вайті. У четвер рано 17-го травня 1984 р. перенесено домовину до Української Греко - Православної Церкви Пресв. Тройці, де відслужено Заупокійну Службу Божу та похоронні відправи. Служив місцевий парох прот. Володимир Слюзар. Було дуже багато людей, щоб віддати останню прислугу покійній. Покійну поховано на церковному цвинтарі.

Після похорону відбувся заупокійний спільний обід в Українському Народному Домі, під час якого промовляли: прот. В. Слюзар, Євген Подольський від Українського Нар. Дому і церковної громади, Анна Подольська від відділу Союзу Українок та наймолодша сестра Анна від родини. Господинею обіду була Анна Подольська.

Пожертви на нев'янучий вінок призначено на Колегію Св. Андрея.

Жертвували. $50.00: Богдан і Розалія Музика. По $25.00: Анна Ралько, Іван Фігус, Марія Смилівська-Кенн. По $20.00: Андрій Сірий, о. Тимофій і добр. Анастасія Міненко, о. Олег і добр. Марія Кравченко, о. д-р Степан і добр. Константина Ярмусь, Теодора Гаврисишин, Раїса Мороз. По $10.00: Станіслав і Аделя Шиманські, Григорій Мельник, Михайло Лупу, Дебора Прокопчук, проф. Роман Єренюк, Олеся Саламон, Йосиф Шиманські з дружиною, $5.00: Василь і Стефанія Фенюк з Росов Ривер. Разом $320.00. Родина пожертвувала по $50.00 — на „Український Голос", „Вісник" та „Промінь".

Хай милостивий Господь оселить душу покійної в оселях праведних.

Вічна їй пам'ять!

* * *

ПОДЯКА

Родина покійної висловлює щиросердечну подяку прот. В. Слюзареві за похоронні відправи та дякові Михайлові Крайникові за спів, тим що несли домовину, тим що склали вінці на похорон та тим, які зложили пожертви на нев'янучий вінок. Сердечне спасибі жіноцтву — відділу Союзу Українок Канади ім. О. Кобилянської на чолі з Анною Подольською за участь в церкві та за приготування заупокійного обіду; приятелям і всім, які прийшли на похорон віддати останню прислугу Покійній.

Родина

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ПЕТРА МАЄВСЬКОГО

Вже третій липень місяць, він для мене все болючий і сумний, бо на віки він мене з Тобою, дорогий мій мужу, розлучив.

15 липня 1984 р. в Українському Православному Соборі Св. Володимира в Гамільтоні, Онтаріо, відслужено за спокій Його душі, бл. п. Петра Маєвського, Панахиду.

Отцеві Прот. Ф. Легенюку, хорові під диригентурою М. Сушка, парафіянам і друзям, що молилися за душу Покійного та взяли участь у поминальному обіді і вклонилися Його могилі на цвинтарі — сердечно дякую, а Покійному хай буде вічна пам'ять.

Спи, дорогий мій мужу, тату, нехай Тобі сниться твоя люба Україна. Ти тілом відійшов від нас, але душа живе в наших серцях доки ми житимемо.

Нехай канадська земля, на якій ти жив і трудився буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе між нами незабутньою.

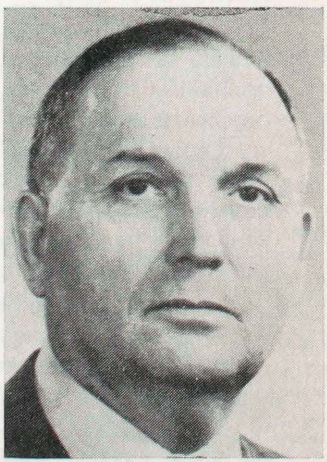

Бл. п. Петро Маєвський

Кладу нев'янучий вінок у світлу пам'ять Покійного, засилаю $25.00 на пресфонд журналу „Промінь".

Покійному вічна пам'ять!

Вдова по Покійному
Зінаїда Маєвська із синами
Олександром і Володимиром

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

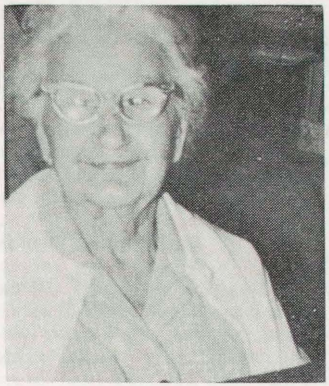

На свіжу могилу нашої дорогої мами, бабуні і прабабуні, бл. п. Клементини Пасічняк яка упокоїлась в Бозі по довшій недузі на 90 році свого трудолюбивого життя дня 2 червня 1984 року у Вінніпезі, кладемо нев'янучий вінок і складаємо дар $100.00 на журнал „Промінь", якого вона так любила читати. Вічна їй пам'ять!

Дічки: Оля Завісляк і
Ліда Стасишин з родинами

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу мами нашої приятельки Олі Завісляк, бл. п. Клементини Пасічняк, яка упокоїлась по довшій недузі на 90 році свого життя 2 червня 1984 року, складаємо $20.00 на журнал „Промінь". Донькам Олі і Ліді та іншій родині складаємо щирі співчуття.

Соня Пелех і Марія Кушнірик, Вінніпеґ

— — — — —

Почесна і довголітня членка Відділу ім. Лесі Українки у Вінніпеґу — бл. п. Клементина Пасічняк, упокоїлась 2 червня 1984 р. на 90 році життя. Своїм прикладним життям в організації вона заслужила собі на велику пошану і признання посеред членства. Відділ складає 25.00 долярів на пресовий фонд „Променя" — як нев'янучий вінок на її свіжу могилу.

Нехай буде Вічна їй пам'ять! Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

За відділ ім. Лесі Українки:

Павліна Ігнаш, голова
добр. М. Керніцька, секр.

— — — — —

Манітобська Провінційна Екзекутива Союзу Українок у Вінніпезі кладе нев'янучий вінок на свіжу могилу заслуженої піонерки, довголітньої членки Союзу Українок Канади, мами членки нашої управи пані Ольги Завісляк, бл. п. Клементини Пасічняк, яка упокоїлась 2 червня 1984 року, складає $25.00 на „Промінь". Вічна їй пам'ять!

Родині висловлює щире співчуття.

За Екзекутиву —

Соня Бейзик, голова

— — — — —

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа бл. п. Григорія Ґонця з Давфин, замість китиці квітів складаю $8.00 на журнал „Промінь".

Анастасія Ґонець, Давфин

Замість китиці квітів на свіжу могилу бл. п. Клементини Пасічняк — упокоїлась 2 червня 1984 року складаємо $20.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять!

Родині висловлюємо щире співчуття.

Іван і Ольга Долинчуки, Вінніпеґ

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Стефана Боднарчука, члена нашої громади і мужа Анни Боднарчук, членки нашого відділу, який упокоївся 31 травня 1984 року в Блейн Лейку, в його пам'ять складаємо $20.00 на журнал „Промінь". Вічна йому пам'ять.

Щирі співчуття висловлюємо дружині Анні та всій родині.

За відділ ім. Хариті Кононенко в Блейн Лейк - Кридор:

Катерина Парчевська, голова
Марія Цьона, рефер.

— — — — —

У світлу пам'ять дорогої сестри Рахилі, яка упокоїлась в 1922 році, засилаю скромну пожертву на нев'янучий вінок.

Вічна їй пам'ять.

Сестра Єлисавета Лабюк, Канора

— — — — —

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Теодора Скоробогача замість китиці нев'янучих квітів складаю $100.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Скоробогач, Саскатун

— — — — —

Кладемо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу нашого дорогого похресника Андрія Хом'яка, сина добр. Марусі і св. п. митр. прот. Ол. Хом'яків, який упокоївся в Едмонтоні в травні 1984 року, у пам'ять покійного складаємо по $10.00, разом $20.00 на журнал „Промінь". Добродійці Марусі і родині висловлюємо щирі співчуття.

Від кумів — Стефана і Катерини Друль,
Тараса і Савелі Лазарович,
Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять моєї дорогої приятельки Галини Ґрекуль, з якою ми дуже близько співпрацювали ще з молодих літ, яка упокоїлась в Едмонтоні 17 травня 1984 року, складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Родині висловлюю найщиріше співчуття.

Марія Лазарук, Едмонтон

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу дорогої приятельки, бл. п. Емілії Пронюк — упокоїлась в м. травні складаю $5.00 на „Промінь".

Родині складаю найщиріші співчуття.

Софія Гриник, Едмонтон

— — — — —

Оцим висловлюємо наші щирі співчуття добр. Марусі Хом'як і родині з приводу упокоєння її дорогого сина, бл. п. Андрія Хом'яка, замість квітів на свіжу могилу покійного складаємо на прес. фонд „Променя":

по $ 5.00 Анна Завальська,
по $10.00 Петро і Марія Чижовські,
по $10.00 Володимир і Марія Сохацькі,
Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

На свіжу могилу Марії Крисюк, яка упокоїлась 6 червня 1984 року складаю $5.00 журнал „Промінь" як нев'янучі квіти.

Вічна їй пам'ять.

Михайлина Нєма, Монтреал

Членки відділу ім. Олени Пчілки в Норт Бетлфорді, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої дорогої, щирої членки, бл. п. Теклі Гаргари, яка упокоїлась 14 травня 1984 року, у світлу пам'ять покійної засилаємо $15.00 на „Промінь". Родині висловлюють членки найщиріші співчуття.

За відділ — М. Сохацька, рефер.

— — — — —

У третю річницю смерти нашої дорогої донечки, бл. п. Олі Москаль, яка відійшла від нас на вічний спочинок 14 липня 1981 року у м. Саскатуні, в її світлу пам'ять замість квітів складаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Павло і Марія Боднарчуки,
Мелфорт, Саск.

— — — — —

Товариство Старших і мешканці Дому „Дніпро" в Едмонтоні, складають $50.00 на прес. фонд журнала „Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу членки й мешканки цього дому, бл. п. Ольги Перун, яка впокоїлася 31-го травня 1984 року на 85-му році життя.

Родині висловлюємо співчуття, а покійній хай буде вічная пам'ять!

За управу:
Марія Романюк, секретарка
Анна Данилович, голова

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу моєї сестри Марії Музики, яка упокоїлася 14-го травня 1984 року в Вайті, Ман., в її світлу пам'ять складаю $20.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять.

Ольга Пацьорка, Вайта, Манітоба

— — — — —

У першу річницю смерти нашої дорогої мами, бл. п. Розалії Томащук, яка відійшла від нас 25-го серпня 1983 року ,в її світлу пам'ять складаємо $25.00 на журнал „Промінь".

Дочка Зоня і зять Михайло Марковські,
Колонсей, Саск.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у п'яті роковини упокоєння нашої дорогої незабутньої мами і бабуні, бл. п. Параскевії Циганевич — упокоїлась 31 липня 1979 р. — в дорогу пам'ять Покійної складаємо $25.00 на „Промінь".

Марія і Стефан Саранчуки,
діти і внуки, Вінніпеґ

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої мами і бабуні, бл. п. Теклі Гаргари — упокоїлась в м. травні 1984 року — складаємо $50.00 на журнал „Промінь", якого вони так щиро любили і шанували.

Дочка Катруся і зять Іван
та внуки — Каруся і Богдан Шолтер,
Кадворт, Саск.

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок на могили моїх дорогих сусідів, бл. п. Анастасії і Павла Самців, які упокоїлись в Давфин, Ман. в їх пам'ять складаю $20.00 на журнал „Промінь".

Анна Стандрик, Давфин, Ман.

— — — — —

У пам'ять мого хресного батька, бл. п. Василя Кенащука, який упокоївся 23 травня 1984 року, замість китиці квітів складаю $30.00 на журнал „Промінь".

Лариса Хом'як, Едмонтон

У пам'ять дорогого мужа Миколи, який упокоївся 1951 року, дорогого сина Петра, який упокоївся в 1937 році, в їх незабутню пам'ять кладемо нев'янучі квіти і засилаємо дар $18.00 на журнал „Промінь".

Дружина і мама Параска,
сини і брати Тома і Йосип Бігун, Реджайна

— — — — —

У треті роковини відходу у вічність мого незабутнього мужа, старшини У.Г.Армії, Осипа Кваса, що упокоївся 11 вересня 1981 року, у світлу пам'ять покійного засилаю замість квітів $26.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Марія Квас з родиною, Торонто

— — — — —

Складаю $10.00 на фонд журнала „Промінь", як нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої приятельки Ольги Перун, яка упокоїлась 31 травня 1984 року.

Хай буде їй Вічна Пам'ять. Родині висловлюю найщиріші співчуття.

Ідеть Дяків, Едмонтон

— — — — —

У світлу пам'ять незабутнього мужа Івана Лабюка, який упокоївся 4 серпня 1954 року, засилаю скромну пожертву на нев'янучий вінок в користь журнала „Промінь".

Покійному Вічна Пам'ять.

Дружина Єлисавета Лабюк, Канора, Саск.

— — — — —

У незабутню пам'ять наших дорогих: тата — бл. п. Якова Олексія, який відійшов від нас у вічність 8 серпня 1972 року і мами — бл. п. Василини Олексій — упокоїлась 12 липня 1981 року, складаємо в їх світлу пам'ять нев'янучі вінки і засилаємо $35.00 на журнал „Промінь".

Діти: Петро в Еґесій. Б. К
Марія в Суррей
Докія в Н. Ванкувері
Софія в Форт Леньґлі, Б. К.

— — — — —

У світлу пам'ять нашої дорогої мами і бабуні Катерини Дерев'янки, яка відійшла у вічність 30 червня в Бельгії на 73 році свого життя, замість квітів складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Вічна їй пам'ять.

Отець і добр. М. Дерев'янка,
діти — Павло, Марія і Наталя, Канора, Саск.

ДУЖЕ ВАЖЛИВЕ

Передплату на журнал треба вплачувати рік наперед $12.00. Якщо Ви завинили за минулий рік і щоб мати журнал треба заплатити за минулий рік і рік наперед.

Допоможіть нам своїм чесним ставленням до журнала — не чекайте аж мине рік і на пригадку, бо кожний цент виданий без потреби конечний для нашої праці.

Ми доплачуємо пошті до кожного числа за всіх тих, яких передплата скінчилась найменше три місяці. Провірте Вашу наліпку з адресою, а там зазначено місяць і рік, коли Ваша передплата скінчилася. Ми з повним довір'ям продовжуємо висилку. Просимо Вашої уваги.

Редакція

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

САСКАТУН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу ім. О. Кобилянської у Саскатуні при катедрі, відбулись 4-го грудня 1983 р. при участі великого числа членок.

Пані Марія Воронюк, голова відділу ,відкрила збори, привітала членок і попросила о. Олесюка провести молитву. Предсідницею зборів була Марія Воронюк, секретарювала Марія Гарбус. Вшанували пам'ять покійних членок хвилиною мовчанки.

Отець Олесюк у своїм слові сказав, що відділ О. Кобилянської є гордістю С.У.К. додав, що велика праця була виконана у минулім році і просив щоб заохочувати молодих членок вступати в ряди проводу, і разом у згоді і любові працювати. Побажав якнайкращих успіхів на будуче, та подякував голові за щиру співпрацю і підтримку впродовж року.

Марія Воронюк у своїм річнім звіті сказала, що рік був дуже переповнений різними активностями, але з Божою поміччю, та співпрацею щирих членок закінчили рік успішно. Це був рік 60-літього ювілею відділу і величаво відсвяткували це свято, з присутністю членок з-поза Саскатуну. Також взяли участь у крайовім з'їзді СУС, що відбувся у Саскатуні. З Божою ласкою і допомогою та при співпраці щирих членок, перепровадили всі свої підприємства та усі обов'язки старались виконати з любов'ю до ближніх у дусі науки нашої Св. Церкви та в дусі потреб нашого членства.

Пані Воронюк подякувала членкам за довір'я, кооперацію та солідну підтримку через цілий рік. Вона з'ясувала діяльність за цілий рік, підкреслюючи деякі важливі події, як звіти управи, референток та різних комітетів.

Відділ начислює 220 членок з цього вписалось три нових, котрі були представлені на чаю членства. Також вшанували членок за 25 літ приналежности до відділу і на ювілею відзначили членок за 50 літ труду для С.У.К.

За рік відбулось 10 місячних зборів і шість засідань заряду. Пересічно на збори учащає 60 членок.

Відбулись такі громадські імпрези — Свята Вечеря Щедрівка, місійний обід, спільне свячене, бенкет для сумківців на закінчення сумківського року, День Матері, де вшанували найстаршу і наймолодшу маму, храмове свято і День Подяки, в програму яких входили доповіді на тему дня. Взяли участь у Святі Героїнь і Святі Державности, відбули двоє пущень і три чаї, влаштували сніданок для дітей у день їхньої сповіді і вечерю після коляди.

Заряд відділу ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні.

Для придбання фондів влаштовуємо всякі підприємства, як весільні, ювілеї, вечері підчас базару і пущень, похоронні та поминальні обіди, вечері для ТУС, випродаж печива та писанок. Цілий тиждень випродажу поживи на річному ярмарку (ексибишон). Цей проєкт вимагає багато жертвенної праці, за те наша їдальня здобула широку славу, смачними українськими стравами, чистотою, порядком та чемною обслугою.

Передавали їжу до оселі Зелений Гай та музею. Взяли участь у міжнароднім чаю, з цього весь прихід призначений на недорозвинених дітей. Влаштували релігійний семінар, де молодь багато скористала. Вислали делеґаток і молодь на крайовий З'їзд у Саскатуні і на провінційний З'їзд у Принс Алберт.

Відділ опікується садочком і членки навчають в українській школі. Приготовили вееликодні кошики для хворих у шпиталях і по домах. Також відвідують хворих і посилають квіти членкам. Посилають пожертви на нев'янучі вінки за покійних членок. Ходили за пожертвами на поборювання недуги серця, і приготовили даруночки для дітей на свято Миколая.

У касі з 1982 р. осталось $9,618.91. Прихід за 1983 рік $74,060.98, розхід за 1983 р. $49,810.56, у касі осталось $31,681.98. Серед більших пожертв були такі: на катедру — $25,000.00, на музей $1,650.00, для СУМК $125.00, на „Промінь" $472.00, організаційний фонд С.У.К. $125.00, на добродійні цілі $450.00, інші — $520.00.

До управи на 1984 рік увійшли: голова — Марія Воронюк, уступивша голова — Анна Холод, 1-ша заст. голови — Анна Клопущак, 2-га заст. голови — Михайлина Лемко, 3-тя заст. голови — Галя Максимюк, рекордова секретарка — Ольга Гавриш, кореспо. секр. — Марія Дорош, касирка — Ливайна Букурак.

Референтки: Архіву — Павліна Хомин, бібліотеки — добр. Е. Олексюк, умово-хворих — Анна Янів, „Променя" — Марія Дорош, культурно-освітня — Анна Клопущак, мистецтва — Марія Чуганюк, молодший СУМК — Розалія Кирильчук, Музейної Фундації — Василина Добні, обідів і перекусок — Михайліна Лемко і Марія Чуганюк, преси — д-р Савеля Стечишин, до Жіночої Ради — Розалія Кренкі, садочка — добр. Е. Олесюк, старший СУМК — Анна Михайлюк, чаїв — Анна Чуй і Петруся Гаврилів, членства — Анна Гарасимчук, шкільництва — Вікторія Бальоні, шпиталів — Єленна Багрій, майна кухні — Михайліна Лемко і Марта Лазарович.

Контрольна комісія — Катерина Панграс, Олеся Кіндрачук і Софія Пийдж.

Сестриці: Почесні — Софія Ґрещук ,Варвара Катеринич, Маланія Пігач, Михайлна Никифорук, Анна Пігач; діючі — Михайліна Букурак, Ро-

залія Борса, Докія Вівчар, Марія Лабач, Марія Маков, Анна Гарасимчук і Катерина Чиж.

Голови кружкі: Риверс Дейл — Марія Маков, Презент Гил — Марія Чуганюк, Нютена — Вироня Лозова, Бран Скил — Кароля Заведюк, Вестмавнт — Марта Лазарович, Чирчил — Савеля Олексин.

Марія Воронюк, голова
Марія Гарбус, секр.

КЕЛОВНА, Б. К.

ВІДДІЛ ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН

Річні збори відділу відбулись 12 грудня 1983 р. в залі при церкві. Збори відкрила голова Анастасія Ратковська молитвою, а хвилиною мовчанки вшановано покійних членок. Секретарка Зеновія Талпаш прочитала протокол з минулих річних зборів. У відділі є 61 членок. Слідував звіт всіх комітетів.

Впродовж року відбулось 9 місячних зборів, одні річні і 7 засідань. В часі Різдвяних свят членки разом з членами громади ходили колядувати. Жіночий хор під проводом Гелени Новосад колядували в Торгівлі, де приготовили удекоровану ялинку і гарно прибраний стіл зі стравами на Святу Вечерю. По колядах зійшлися до залі на Спільну Різдвяну Вечерю.

Членки разом з кухарками приготовляли традиційні імпрези як новорічну забаву, Йорданську Вечерю, концерти на роковини Лесі Українки, Т. Шевченка, спільне свячене, весняний чай, День Матері, пікніки, День Батька. Членки сходились до залі писати писанки, пекли паски та інше печиво перед Великоднем. Три членки приготовили показ писання писанок для англійок. Брали участь в хорі і програмі в полевім Богослуженні, а також у посвяченні православного цвинтаря.

Гостили Марію Савіцьку з фільмою з музею, складали на музей. В липні під час храмового свята гостили патронку нашого відділу д-р Савелю Стечишин. На другий день зарядили бенкет, на якому вручено грамоти заслуженим Анні Воробець і Наталії Іванишин.

Відділ вислав грошеву допомогу Міжнародній Амнестії, дарували поживу до місц. „Фуд Бенк", купили нову піч та видали вечерю під час фестивалю „Реґата". Вислано дві делегатки на З'їзд до Саскатуну пань Свинарчук і Н. Іванишин. Вислано посилки з одягом до Аргентіни. Влаштували осінній базар, Свято книжки з чого дар $145.00 вислано на „Промінь".

Господині щиро працювали через рік, приготовляли обіди на пущення, весілля та інше. Жіночий хор під проводом Селени Новосад виступав у домі старших громадян з колядами, в місцевім театрі. Відділ гостив бесідника з фільмою про голод в Україні. Вибрані членки доглядають квітів в церкві, відвідують хворих.

На закінчення зборів голова А. Ратковська склала подяку членкам і побажала нововибраній голові пані Мельничук кріпкого здоров'я й успіхів на майбутнє.

Склад управи відділу на 1984 рік: уступаюча голова — Анаст. Ратковська, голова — Марія Мельничук, заст. голови — Анна Шепел і Анастасія Путник, рекордова секретарка — Ярослава Сорочинська, заст. секр. — Наталя Іванишин, касирка — Дора Марцишин. Контрольна комісія — Люба Карильчук, Марія Мартенюк, Ліна Вилсон. Оголошення — Маруся Гусь, освіти — Гелена Новосад, Маруся Гусь, мистецтво і базар — Анна Шепел. Заступ. — Павліна Гакман, помічниці — Розалія Олеськів, Гелена Новосад, Ярослава Сорочинська, Розалія Петращук, Оля Кіндрачук, Велма Поленцю. Референтка архівів і „Променя" — Анна Ворбек. Сестрицтво — Дайна Костюк, Розалія Петращук, Стела Родицькі, Тіна Павлишин, Кароля Токарик. Референтка членства — Марія Гарасимів. Квіти до церкви — Анна Тодор, Анна Ворбек, Марія Митран. Відвідування хворих — Олександра Тимчук, Зеновія Талпаш, Сейді Макаренко. Комітет телефонів — Марія Митран, Кароля Токарик, Дайна Костюк, Анна Михальчук, Тіна Павлишин, Катерина Бартко. Кухарки — Марія Бурдена, Бесі Ґнип, Дора Марцишин, Катерина Швець.

Наш прихід за 1983 рік $14,480.87, розхід — $7,885.23, осталось $6,595.64.

Я Зеновія Талпаш — довголітня секретарка Товариства, за цих 7 літ моєї праці складаю щиру подяку — проводові і всім членкам відділу за співпрацю і вирозуміння, яку ми всі разом уклали при нашій громаді в Келовні.

Зеновій Талпаш, секретарка

ЧИЛИВЕК, Б. К.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Річні збори відділу відбулись у понеділок 5-го грудня 1983 р. Присутніх було 10 членок. Предсідницею була голова пані Настуня Марчук, яка відкрила збори молитвою і членки вшанували хвилевою мовчанкою. померлих членок Союзу.

Впродовж року відділ відбув 9 місячних зборів і одні річні збори. На зборах читано обіжники з Централі і з Провінційної Екзекутиви та іншу кореспонденцію. Відсвятковано свята Лесі Українки, Ольги Кобилянської, Тараса Шевченка, День Матері, День Батька і 50-ті роковини голоду в Україні. Разом з церковною громадою відбули спільне свячення, церковний празник і День Подяки. Влаштували стрічу Нового Року, Йорданську Вечерю і відбули двоє пущень. Вшанували заслужених членів громади панства Франка і Юлію Ґорчинських з нагоди їх 55-го ювілею подружжя.

Щоб придбати фінансів, відділ влаштував чай і випродаж великодного печива, писанок, голубців, пирогів і ручної роботи. Також мали чай і базар разом з церковною громадою восени. Гостили членок Провінційної Екзекутиви і голову Музейної Фундації Марію Савіцьку з фільмом і прозірками. Іншим разом висвітлювали прозірки про українську культуру в Канаді набуті з Централі Союзу. Відділ жертвував на церкву $1,000.00, на Музей $200.00, на „Промінь" $20.00. З'їздовий фонд $25.00, СУМК $10.00.

Фінансовий звіт відділу: приходи за 1983 рік — $3,216.68, розходи — $2,746.21, в касі осталось — $470.47.

До заряду увійшли на 1984 рік. голова — пані Настуня Марчук, заст. голови — Павліна Мерко, секретарка — Марія Савіцька, касирка — Доллі Юрків. Сестриці: Т. Павлишин, Доллі Юрків і Марія Савіцька. До телефону: Марія Скрипник і Галина Кіс-

лінська. До хворих: Неті Злотенко, М. Скрипник і Н. Марчук. До кухні: А. Френд і Ю. Горчинська. Контрольна комісія: Г. Кіслінська, Т. Павлишин і А. Крип'якевич.

Новій управі Централі Союзу членки відділу бажають всього доброго.

Марія Савіцька, секретарка

ОТТАВА. ОНТ.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Загальні збори відділу відбулися 5 грудня 1983 року з участю пароха о. Р. Божика. Тому, що не було багатої скількості членів, збори проводила сама голова відділу п-і Л. Подольська, а секретарювала п-і О. Самець.

Після прочитання всіх звітів членів заряду і комітетів, виявилось, що наш відділ проробив досить багато праці в різних ділянках. Соціяльний комітет під проводом п-і Г. Желем і її заступниць: п-і Г. Ґанін, і п-і М. Пустяк і п-і К. Лящук, працювали дуже сумлінно біля всіх обідів, чаїв, перекусок тощо, а щоб члени громади пізнавали себе ближче, вони подавали кожної неділі після Служби Божої, малу перекусу та каву. Окремий гурток жінок під проводом п-і К. Корінець працюють при Бінго і в кухні кожного тижня. Велику роботу тут робить також п-і К. Мосійчук, котра крім своєї праці як касир громади і в нашому відділі, посвячує багато праці при веденні і підготовці бінґо. Церковний комітет: пані Г. Желем, Т. Штепа і К. Лящук щиро і гарно прикрашують нашу святиню.

Добродійка Ґ. Божик і п-і Н. Вестон займаються СУМК-ом та допомагають їм у веденні їхньої праці своїми порадами. Пані Г. Михальчук, наша культурно-освітня референтка підготовляла наших сумківців до літературного конкурсу, який відбувся підчас останнього крайового з'їзду і 4-ох із них виграли нагороди.

Наш відділ брав участь в Екуменічній Службі, в пам'ять замучених голодом українців, котра відбулась в Катедрі Нотр Дам і на якій був також з промовою наш Владика Василій.

Культ-освітня референтка п-і Г. Михальчук виступала по телевізії з традиціями нашого Різдва, влаштувала українську ялинку в Арт Центер з нашими дітьми, подбала про експонати від нашого відділу на крайовий з'їзд в Саскатуні та підготовила маленьке свято в честь л. Українки.

Комітет Суспільної Служби при нашому відділі зорганізував збірку одягу і було вислано багато пачок до Бразилії, Парагваю і Польщі, потребуючим і бідним. Була також зорганізована кампанія під назвою: „Поміч Україні", до якої наш відділ також причинився, де вислано грошеві допомоги нашим політичним в'язням і дисидентам.

Відділ відбув 1 базар, організував лекції писання писанок, має активну крамничку з українськими виробами. Фінансово відділ допомагає церкві, жертвує на Інститути, „Промінь", харитативні організації, допомагає СУМКові та Недільній школі.

Склад заряду на 1984-ий рік: уступаюча голова — Василина Даркович, голова — Люба Подольська, 1-ша заступниця голови — добр. Ґеня Божик, 2-га заст. голови — Рая Боровська, рекордова секретарка — Ольга Самець, кореспонденційна секр. — Галина Михальчук, касирка — Катерина Мосійчук. Соціяльний комітет: Галина Желем, Катерина Лящук, Марія Пустяк, Галина Ґанін. Референтки: культурно-освітня — Галина Михальчук, Суспільна опіска і КУК — Василина Даркович, „Промінь" — Ірина Мушка, бінго — Конні Корінець, крамничка — Зіна Волох, СУМК — Ґеня Божик, Нансі Вестон, Місцева Рада Жінок — Галина Ганін, Ольга Ільченко, недільна школа — добр. Ґеня Божик, церковний комітет — Галина Желем, Таня Штепа, українська школа — добр. Ґеня Божик, Галина Михальчук. Контрольна комісія — Ірина Мушка Матильда Лазарович, Ольга Ільченко.

Ірина Мушка, референтка

МЕНЗІ, МАН.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу ім. Лесі Українки відбулися 23 листопада 1983 р. в домі членки Насті Друль в присутности 15 членок. Голова Юзька Друль відкрила збори молитвою і була предсідницею зборів. Секретаркою була Розалія Пелешок.

Слідували звіти цілорічної діяльности. Впродовж року відбулося 7 місячних зборів, на зборах були читані обіжники з Централі та інша кореспонденція. Членки по черзі на зборах подають перекусу і маленьку річ на розігравку. Закінчуємо збори гимном „Ще не вмерла Україна".

Голова в своїм слові подякувала членкам за їх співпрацю і добру кооперацію. Всі членки докладно виконують свої обов'язки в міру своїх сил.

Наші молоді членки зі своїми діточками працюють при організації СУМК у сусіднім містечку Овкбурні. Як і в минулих роках членки ходять колядувати з членами церкви. Дві членки як сестриці доглядають порядок в церкві.

Відсвяткували роковини Лесі Українки і Тараса Шевченка. Влаштували Весняний чай і продаж домашнього печива, обід, спільне свячене і обід на храм, пущення, перекуски на фармерській продажі, спільну Святу Вечерю і прилучилися до вечері так званої „Фемілі Найт" в Овкбурні.

Жертвували на Народний Дім $1,477.50, на церкву $132.00. Менші пожертви на „Телетон", Червоний Хрест, організаційний фонд, „Промінь", поміч для недорозвинених дітей.

Фінансовий звіт: приходи в 1983 році $3,768.20, розходи $2,198.86. В касі остається $1,569.34.

Заряд: голова — Юзька Друль, заст. голови — Михайліна Чвалюк, кор. секр. — Розалія Пелешок, касирка — Михайлна Чвалюк, фін. секретарка — Настя Друль.

Контрольна комісія — Каська Друль, Емілія Пелешок.

Розалія Пелешок, секретарка

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.

ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори жіночого товариства на 1983 відбулися в понеділок, 13-го лютого 1984 в Народному Домі. Присутніх було 12 членок. Предсідниця зборів Марія Г. Медвідь, відкрила збори молитвою, а опісля вшанували хвилиною мовчанки членок, які відійшли в вічність. Підчас року відбулося четверо місячних зборів.

Наш відділ малий і складається майже з старших членок. Всі щиро працюють в міру своїх сил та підчас року влаштували такі імпрези: продаж Великодного печива та писанок, обід на храмове свято, обід студентам з Колегії Св. Андрея перед концертом, осіння вечеря, 4 похоронних

обідів та перекуску на одній розпродажі. Також брали участь і помагали видати сніданок на одній місцевій шкільній оказії. Наші членки чистенько тримають церкву та ідуть колядувати на церкву. Річно сходимось чистити Народний Дім. Ми розпродали 15 книжок білетів на користь музею.

Наш прихід за 1983 рік $3,214.73, розхід — $6,681.59. В касі осталось — $2,330.17.

Наш відділ жертвував на такі цілі: на церкву $5,000.00, на Музейний фонд — $50.00 та на пресовий фонд — $10.00.

Заряд відділу на 1984 рік: голова — Марія Г. Медвідь, заступниця голови — Ольга Ґназдовська, секретарка — Катерина Медвідь, касирка — Анна Дудар.

Контрольна комісія — Стефанія Коновальчук, Олеся Григорчук.

Телефонічний комітет: Ольга Ґназдовська, Ольга Лелик, Марія Грицай.

Комітет до кухні: Ольга Лелик, Марія Г. Медвідь, Ольга Трембач, Марія Грицай, Роксандра Бурдейна, Анна Ґинсьорек.

Сестриці: Марія Грицай, Ольга Лилик, Параня Пачковська, Стефанія Ковальчук, Марія Григорчук, Марія Ф. Медвідь.

Катерина Медвідь, секретарка

ТОРОНТО, ОНТ. ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу ім. Кн. Ольги при Катедрі Св. Володимира у Торонті відбулися 11-го грудня 1983 року в присутности 64 членок.

Збори відкрила голова відділу пані Марія Божик одночасно і предсідниця зборів.

Рекордову секретарку п-і Марію Дубик заступала добродійка Єлисавета Василів.

На пошану і спогад про членок, що спочили в Бозі давніше і тих, що так недавно упокоїлася, бл. п. Таїсія Копил-Бевш і Варвара Кузьменко на столі, на чорному накритті лежав великий колач, а по боках його стояли трисвічники із засвіченими свічками. Голова відділу попросила о. митрата Юрія Ференсіва проказати молитву на початок зборів та помолися за душі покійних. Під час молитви за покійних трисвічники тримали пані Анна Романко і Анна Бойко, довголітні заслужені членки-піонерки та усі разом, як одна родина, проспівали своїм незабутнім посестрам Вічная пам'ять.

Після того о. Юрій привітав збори, підкреслив важливість праці жінок об'єднання в С.У.К. та побажав успіхів і згоди у дальшій праці. Наступним промовляв голова громади пан Павло Кіт.

Подякувавши за гарні побажання п-і Марія Божик представила нових членок п-і Анну Мишчишин і Дону Наумець.

Протокол річних зборів з минулого року прочитала рекордова секретарка пані Марія Дубик, підтримали п-і Марія Дубик і п-і Марта Савченко. Звіти з праці читали голова відділу п-і Марія Божик, взявши за мотто „Служити народові — служити Богові" (М. І.), управа, голови комітетів, представниці до організацій, референтка „Вісника", сестрицтво, референтка школи, журналу „Промінь", преси, представниця до І. Св. В., гуртки книголюбів. Фінансовий звіт подали скарбничка п-і Олена Олексюк і секретарка п-і Пазя Бурак.

Прибутку за 1983 рік $40,546.65, видатків $39,486.69. Уділено пожертви на Катедру Св. Володимира $5,500.00, на розбудову оселі „Київ" у зв'язку з ювілеєм 1,000-ліття охрещення України в Святу Православну Віру — $15,500.00, на І. Св. В., — $300.00, новоприбулому студентові $200.00, на КУК $100.00, на СУК $100.00, на журнал „Промінь" $181.00, на школу при Катедрі $500.00, на Колегію Св. Андрея $100.00, були і дрібні пожертви. З розпродажі льотерійних книжичок вислано до Музею $534.00.

Контрольна комісія в особі п-і Лідії Мельник уділила абсолюторію управі відділу. Нагороджені за особливу корисну працю у відділі були п-і Зоя Гречка, п-і Котульська, п-і Оленич, п-і Бурак, добр. Катерина Бублик, п-і Михалюк, п-і Олесюк, п-і Богдан, п-і Колос, п-і Кондратенко і п-і Драпак. Звіт Номінаційної комісії подала голова комісії п-і Юлія Головата.

Управа відділу на 1984 рік: уступивша голова п-і Марія Божик, перша заступниця голови п-і Діна Гетьманчук, друга заступниця п-і Марта Янчик, третя заступниця п-і Ліля Адамець, рекордова секретарка панна Віра Шевчук, кореспонденційна секретарка добр. Анна Ференсів, фінансова секретарка п-і Франка Гункевич, скарбничка Євфросинія Літвінова. Контрольна комісія: п-і Анна Москалюк, п-і Марія Дубик і п-і Лідія Мельник. З великим нетерпінням очікували присутні, коли буде названа голова відділу і радісною несподіванкою було, що п-і Юлія Головата приняла на себе почесний і відповідальний обов'язок голови відділу. Гучними оплесками вітали присутні п-і Юлію Головату, а п-і Лідія Мельник удекорувала корсажами з чудових квітів новообрану голову відділу п-і Юлію Головату і уступившу голову п-і Марію Божик. Щасливі членки підходили вітати та бажати успіху в праці п-і Юлії Головатій та дякувати п-і Марії Божик за її всеохоплюючу працю. Так приємно в дружній атмосфері закінчилися річні збори 1983 року.

Добродійка Єлисавета Василів, прес. реф.

ВІННІПЕҐ, МАН. ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу ім. Лесі Українки у Вінніпезі відбулись 4-го грудня, 1983 р. Голова, Слава Яременко, відкриваючи збори попросила о. М. Равлюка до молитви. Після молитви, вшановано пам'ять покійних членок хвилиною мовчанки. Перепровадженням зборів зайнялась добр. А. Міненко а секретарювала А. Назаревич.

По прочитанню протоколу з минулорічних зборів, приступлено до звітів заряду та комітетів за 1983 рік. Впродовж року відбулось 9 місячних зборів; а крім того відбувались засідання екзекутиви та різних комітетів. Завдяки численного та дбайливого членства що нараховувало 228 членок, відділ успів повести обширну працю: членки провадили садочок при громаді, були дорадницями молодшого і старшого СУМК-у і танцювальної групи; помагали при „українських" та „недільних" класах.

З головніших імпрез, відділ приготовляв або брав участь у слідуючих: улаштував Весняний базар і Весняний чай, допомагав філії Музею в його ярмарку і займався приготовленням прогулки для членок відділу перед вакаціями.

В програмі освітньо-культурної праці відзначено: свято Лесі Українки, свято Героїнь, роковини Шевченка, маніфестації голоду, Свято членства, Свято книжки, та брали участь в спільних самостійницьких нарадах.

В протязі року відбувались сходини з доповідями, як: „Знущання над жінками" — доповідачкою була Олександра Кушляк, про „Голод на Ук-

раїні" — Галина Головко, „Завіщення" — адвокат Михайло Дейвис, а на „Свято книжки" доповідачками були: добр. Л. Удод, добр. А. Міненко, Н. Шаварська і Г. Коваль.

Членки відділу багато праці вкладали в приготовлення різних обідів, як: Свята Вечеря, спільне свячене, празник, візитації, „потлак вечерю", похоронні обіди, обіди і вечері під час Надзвичайного Собору, та роблення варенників і голубців впродовж року на різні замовлення для придбання фондів.

В 1983 р. відділ вислав 6 делегаток на Всеканадський З'їзд в Саскатуні, 5 делегаток на Конґрес КУК, та брав участь в Провінційному З'їзді СУС в Манітобі.

В минулому 1983 році відділ жертвував на слідуючі цілі: Катедру Пресв. Тройці — $7,500.00, на Музей в Саскатуні — $1,000.00, вислав бюджет до Централі в сумі около — $700.00, на курси українознавства в Інституті П. Могили і Колеґії Св. Андрея для 11 студентів — $1,100.00, на пам'ятник жертвам голоду $500.00, на адміністраційний фонд Колеґії — $300.00, на Місійну радіопрограму — $200.00, на прес-фонд „Променя" — $150.00, на організаційний фонд С.У.К. — $150.00, на видавничий фонд ім. Н. Кобринської — $100.00, на фонд для СУМК — $50.00, на передплату „Українського Голосу" і „Променя" для шпиталю „Севен Овкс" — $32.00, на добродійний фонд — $32.00 та інші дрібні суми. Позатим відділ видав на катедральне кухонне знаряддя $3,255.00.

Управа відділу є вдячна своїм членкам за гармонійну співпрацю, митр. прот. Ф. Керніцькому і о. М. Равлюкові і членам громади Пресв. Тройці за духову і моральну підтримку і Централі С.У.К. за провід.

Управа відділу на 1984 рік: голова — П. Ігнаш, уступ. голова — С. Яременко, 1-ша заст. голови — Н. Шаварська, 2-га заст. голови — Л. Радчук, рекорд. секретарка — Г. Коваль, заст. рекорд. секр. — В. Мулик-Луцик, 2-га заст. рекорд. секр. — А. Назаревич, кореспонд. секр. — добр. М. Керніцька, фін. секр. — Л. Ґурська, касирка — Д. Кристанович. Контрольна комісія: Ф. Юрків, Л. Палащук і Е. Медвий.

Старший СУМК: О. Буґера.

Представниці до СУМК Танцювальної групи „Розмай": Є. Зучкан і О. Буґера.

Представниця до української школи: М. Юрків.

Представниця до оселі „Веселка": О. Подтепа.

Культурний комітет: добр. Л. Удод, М. Паламарчук, Е. Шепель, М. Сідак і М. Петров.

Комітет членства: О. Ковальчук, О. Ферре, К. Ковальчук і С. Мельник.

Програмовий комітет: В. Керелюк, М. Кінащук, Є. Ласько, Є. Курик, К. Ковальчук і С. Острижнюк.

Комітет відвідування старших по домах і шпиталях: А. Григор, К. Німчук, Л. Палащук, О. Юзвишин, Е. Василишин, Д. Терновецька і О. Николаєшин.

Телефонічний комітет: С. Петров, Е. Мануляк, А. Олійник, М. Сідак, Л. Древняк, О. Сорбій, Н. Іваха, А. Ольховецька, В. Подольська, Г. Влад і З. Крип'якевич.

Комітет прийнять: Е. Медвий, Є. Курик, О. Бозвик, С. Шиколюк і М. Бонтей.

„Промінь" — Н. Міщук.

Пресове референтура: Є. Білич і добр. А. Міненко.

Музей — Р. Кондра.

Архів: Д. Терновецька і Д. Черевик.

Представниці до відділу КУК: Г. Майба, добр. Г. Слюзар і Т. Гавришків .

Предстаниці до Червоного Хреста: С. Тесарська, М. Тарновецька, Е. Кость, М. Івашко і П. Щербатий.

Представниці до льокальної Жіночої Ради: О. Кізь і К. Соломон.

Г. Коваль, секорд. секр.

ГРІМЗБІ, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 13-го грудня 1983 року в присутности 17 членок. Голова пані С. Шпитковська відкрила збори молитвою, привітала присутніх, подякувала членам заряду та членкам за їх віддалу річну працю, для добра нашої Православної Церкви та громади. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок. Протокол з минулих річних зборів причотили секр. В. Яворська. Річний звіт з діяльности відділу подала пані С. Шпитковська, та члени заряду.

За рік відділ мав: 8 місячних зборів, та 2 засідання заряду в справі 40-ліття відділу. Членки відділу беруть участь у всіх ділянках життя нашої громади. Підчас Різдвяних свят допомагали колядувати та ходили щедрувати. Під проводом господині М. Гусак, членки приготовляли обіди на різні громадські і традиційні імпрези: Святу Йорданську та Місійну вечері, старанням членок улаштовано випродаж писанок та великодного печива, відсвяткували спільне свячене, зробили сніданок для дітей підчас сповіді та Причастя, прощальний вечерок для пані Т. Лисої ,яка була основоположницею, та довголітньою головою нашого відділу.

Приготували вечерю на матуральний вечір, як також влаштували прощальний вечір для отця настоятеля З. Ревка та пані добродійки і привітальне прийняття для новоприбувшого настоятеля о. Г. Планіди і пані добродійки.

Приготували і видали 2 похоронні обіди.

Приготували обід та урочисто відсвяткували візитацію Владики Василія.

4-го грудня відсвяткували 40-літній ювілей нашого відділу, де мали велику приємність вітати нашу гостю, крайову голову пані Анну Холод. Відділ вислав делеґаток на конференцію до Торонта і на провінційний з'їзд до Ошави, та на 50-літній ювілей відділу Лесі Українки в Гамільтоні. Сестриці пані В. Озимчак, П. Бойчук і М. Гусак дбають за чистоту і красу Божого храму, слідкують за свічками і тацею підчас Богослужень, прикрашають храм квітами. Членки чистять і прибирають храм перед постом та Великоднем, як також співають в церковному хорі.

Звіт з культурно-освітньої праці подала культ-освіт. референтка пані М. Нечай. В місяці лютім приготувала академію в честь Л. Українки і жінок героїнь, брали участь в академії на пошану Т. Шевченка, відзначення Великого Голодомору в Україні в 1932-33 роках. В жовтні відмітили Свято книжки з відповідною програмою. Про всі академії і свята подаємо дописи до „Променя", М. Шипковська, фін. секр., та М. Василечко, касирка — подали звіт про фінансовий стан відділу: Прихід за 1983 рік $3,029.24; розхід $2,320.22; залишилось в касі $1,248.27.

Відділ склав пожертви: $250.00 для громади, $197.00 бюджет до централі, $35.00 на орг. фонд конференції в Торонто, $50.00 на орг. фонд з'їзду в Ошаві, $50.00 на допомогу ген. Григоренкові, $50.00 на 50-літній ювілей відділу Л. Українки в Гамільтоні. Дали подарунки матурантам, зробили 10 ростерів голубців, як дар від відділу на „Караван" для Інституту

Св .Володимира, як також зробили маленький подарунок для школи на Святого Миколая.

Опікунка хворих, пані О. Гусак, висилає хворим членкам квіти або картки поздоровлення. Комітет телефону, пані В. Ткаченко, допомагає повідомляти про збори, про роботу на кухні або в храмі.

Контрольна комісія в складі: М. Бурак, М. Нечай та О. Гусак вносить вотум довір'я і щиру подяку зарядові та всім членкам за проробле ну працю в 1983 році.

Заряд на 1984 рік: уступивша голова — Стефанія Шпитковська, голова — Валентина Яворська, заступниця голови Марія Качура, секретарка — Павліна Бойчук, фінансова секретарка — Мирослава Шпитковська, касирка — М. Василечко.

Сестриці: Валентина Озимчак, Павліна Бойчук, Дарія Чернева, Марія Гусак, Анастасія Турчан.

Культурно-освітня референтка — Марія Нечай.

Контрольна комісія: Марія Бурак, Марія Нечай, Ольга Гусак.

Комітет телефону: Віра Ткаченко, Марія Качура.

Опікунка хворих — Ольга Гусак.

Господиня — Марія Гусак.

Стефанія Шпитковська, голова
В. Яворська, секретарка

ВІННІПЕҐ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ ПРИ СОБОРІ СВ. ПОКРОВИ

Річні збори відділу відбулися 7-го грудня 1983 р., в соборній авдиторії. Збори почались молитвою. Предсідницею зборів була голова відділу пані Віра Ковальчук, секретарювала пані Василина Кутний. Після молитви, вшанували пам'ять членок, що відійшли у вічність, хвилиною мовчанки. Голова і урядниці звітували про цілорічну працю відділу.

Продовж року відбули 12 звичайних засідань; а одно разом з церковним зарядом і складовими організаціями, друге з церковним зарядом.

За минулий рік відділ виконав слідуючу працю: Заходами культурно-освітнього комітету візначено свято Лесі Українки, свято Тараса Шевченка та вшанування Симона Петлюри у 57 роковини його смерти, пані Анна Шевель прочитала статтю про його життя і працю.

Після обіду на храмовім святкуванню Покрови Божої Матері о. д-р Г. Удод дав промову про штучний голод на Україні у 30-их роках. Членки відділу брали участь у поминальній маніфестації і процесії відзначення пам'яті штучного голоду в Україні.

Підчас Великого Посту отець д-р І. Стус дав релігійний виклад „Значення посту".

Після чайного прийняття для отця і добр. С. Семотюків відсвяткували Свято книжки. Пані Л. Онуфрійчук мала святочний реферат, зарядили кілька лекцій вишивання хрестиками. Певна кількість членок відділу учителює у рідній та недільній школах, як також співають у церковнім хорі і провадять працю з молодшим СУМК.

Членки відділу разом з сестрицтвом впродовж року підготовили: спільну Святу Вечерю, спільне свячене, поминальний обід, храмове свято Соборної громади, обід для Браства Св. Андрея при Соборі. Подали перекуску після відправи у неділю Православія і після Пасії. Підготовили обід на останню сесію осіннього з'їзду Колегії Св. Андрея і складових організацій. Кілька разів зарядили продаж печива у „Ґарден Сіті Мал". Членки відділу купили книжку „Свята Православної Церкви" і продавали книжки для розігравки з головного музею у Саскатуні. Членки вишивали обруси на столики, які уживаємо на чай у Соборі.

Відділ зарядив такі підприємства: весняний чай, шкільний чай разом з шкільним комітетом, на потреби української школи, „смоґасборд", на День невідомого вояка. Зарядили вечерю на закінчення літнього сезону праці. Вислали делеґатку на Пров. З'їзд. Даємо печиво і поміч на чай К.У.К., як також на ярмарок, що зарядив музейний комітет.

Наші фінансові зобов'язання: заплатили бюджет до Централі, пожертва на Собор $1,515.00, на Колегію Св. Андрея $25.00, організаційний фонд С.У.К. $25.00, пожертва до КУК $75.00, відновлення кухні у соборі $5,575.00.

Склад управи на рік 1984: уступивша голова — Марія Кушнірик, голова — Віра Ковальчук, заст. голови — Діяна Бабинчук і Розина Байдак, рекордова секретарка — Василина Кутний, фінансова секретарка — Соня Пелех, кореспондентська секретарка (українська) — Анна Шевель, (англійська) — Валя Новзвордій, культурно-освітня референтка — Анна Шевель і Марія Зайцев. Представниці до КУК — Галина Онуфрійчук, Емілія Масло і Стефанія Керелюк. Представниця до місцевої Жіночої Ради — Стефанія Зітон; дорадниця СУМК — Марія Банн, представниці до музею — Галина Онуфрійчук і Василина Кутний. Господині: Марія Кушнірик, Соня Пелех, Докія Рибух, Стефанія Керелюк. Опікунка хворих — Надія Окрусько. Телефони — Галина Химюк, Катерина Шат, Стефанія Зітон. Прибрання авдиторії — Емілія Масло.

Контроля — Діяна Бабинчук і Кароля Бояновська.

Василина Кутний, рекорд. секр.

ВЕРНОН, Б. К.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 11-го грудня 1983 р. в церковній залі. Присутніх було 36 членок.

Збори відкрила голова пані Зіння Тимчук молитвою „Царю Небесний" і хвилиною мовчанки в пам'ять покійних членок. Пані З. Тимчук була предсідницею зборів, а секретаркою пані Оля Страйкер. Слідувало читання протоколу з минулих річних зборів, фінансовий звіт, та звіти членок управи і різні комітети. Голова подякувала комітетам та членкам за щиру працю та кооперацію впродовж року.

Відбулося впродовж року 10 місячних зборів, два засідання заряду.

За рік наш відділ приготовив — похоронні обіди, спільне свячене, храмовий обід, Йорданську Святу Вечерю, чай і вечерю підчас базару. Помагали церковній громаді приготовити новорічну вечерю і обід після Польового Богослужения в Оемі, Б. К. Мали випродаж великоднього печива і писанок.

З освітньої праці вшанували день Лесі Українки, членки брали участь в святі Тараса Шевченка, влаштували Свято книжки. Відсвяткували День Матері, де давали чай і голова пані З. Тимчук виголосила маленьку доповідь і вшанували двох матерів квітами. Членки помагають церковній громаді в коляді. Влаштовуємо вечірки для писання писанок, вишивок, печення колачів та писок. Відділ робить виставку українського народного мистецтва у музеї нашого міста, чим займається комітет музею. Виставку міняють чотири рази на рік. Відділ опікується Недільною і Рідною школою.

Наш відділ вшановує своїх членок з нагоди їх 70 річних уродин, чаєм,

тортом і дарунком. Вшанували нашу членку Антонію Зозулю з нагоди її 50-літнього ювілею подружжя. Членки пекли паски і розносили їх старшим перед Великоднем. Вибрані членки відвідують хворих пацієнтів у шпиталі і заносять їм квіти і картки. Також відвідують новоприбулих членів у їх домах і вітають їх маленьким дарунком.

Цього року у Вернон відбулася конференція Провінційної Екзекутиви С.У.К. на Британську Колюмбію. В цій конференції крім нашого відділу в Вернон, брали участь відділи з Ванкувер, Келовна і Кемлупс, як також відділ ТУС з Келовна. Конференція відбулася в суботу дня 1-го жовтня 1983 р. Конференцію відкрила голова Провінційної Екзекутиви пані О. Дзюбенко, яка зазначила, що головною цілю цієї конференції є те, щоб запізнатися особисто, зблизитися і відчути, що ми належимо до одної організації і що від нас залежить, щоб вона на далі розвивалася, була жива і сильна.

Грошеві пожертви у 1983 р. становили $3,670.00. З 1982 р. зосталось в касі $160.03, прихід в 1983 р. — $8,413.25, розхід в 1983 р. $8,143.95, осталось в касі $429.33.

Управа відділу на 1984 рік: Уступивша голова — Зіння Тимчук, голова — Василина Кучер, 1-ша заст. голови — Марія Попович, рекордова секретарка — Доротея Панчук, заст. секр. — Софія Княз, касирка — Марія Демко. Контрольна комісія — Зіння Тимчук, Йоанна Наконечна, Софія Княз. Привітальний і добродійний комітети — Марія Сокол, Василина Кучер, Зіння Тимчук і Ольга Шулий. Бібліотека і музей — Йоанна Наконечна, Ольга Шумий і Оля Страйкер. Мистецтво — Анна Мичельська, Ангеля Сорочак, Антонія Зозоля. Відвідування хворих — Марія Сокол, Василина Кучер, Зіння Тимчук і Ольга Шумий. Сестриці — Параска Стефюк, Наталя Чепизюк, Марія Вигнен ,Антонія Зозуля. Багатокультурний — Марія Попович, Софія Княз. Референтка „Променя" — Настасія Микитюк. Православна заля — Ольга Шумий. Господині — Василина Кучер, Доротея Панчук. Комітет купна — Марія Сокол, Марія Демко.

Після закриття зборів членки відбули спільну вечерю в ресторані.

Оля Страйкер, Вернон, Б. К.

ОВКБУРН, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 2-го листопада 1983 року в Українському Народнім Домі. Збори відкрила голова Ґеня Матієшин молитвою „Царю Небесний". Предсідницею зборів обрано Марію Стареньку, а секретаркою Савелю Слонь. Хвилиною мовчанки вшановано покійних членок.

Прочитано протокол з останніх річних зборів. Опісля звітували членки заряду. По закінченню звітів, голова відділу висловила подяку і вдоволення з праці на протязі року і подякував за співпрацю.

Віддій відбув 10 місячних зборів одно засідання.

Діяльність відділу: відвідували пацієнтів у Морі Гавз під час Різдва, ходили з колядою і подарунками, ходили колядувати разом з членами церковної громади. Влаштували Новорічну перекуску на Маланку і танець.

Мали вечерки вишивання, писання писанок лекції печив пасок та колачів. Брали участь жінки з Шов Лейку і Овкбурні. Приготовила виклади і лекції Анастасія Грицак. Членки причинилися до проекту вишивання риз у нашій церковній окрузі і разом приготовили вечерю в Укаїнськім Народнім Домі, де відбулося вшанування і вручення риз для нашого пароха о. Михайла Скрумеди за його 10-літню працю в нашій окрузі.

На зборах вшанували поетесу Лесю Українку і Тараса Шевченка.

Відбули весняний чай та продаж великодного печива і розігравку, спільне свячене, храмовий обід та спільну вечерю. Видали перекуску для старших в Морлей Гавз, коли мали день своїх уродин. Видали 2 похоронні обіди та приготовил перекуску для священиків під час їх Місії в Овкбурні. Членки брали участь у святкуванні 50-ліття ювілею заснования Українського Народного Дому в Овкбурн, Ман.

Відвідували хворих членок у лікарнях і по домах. Також дали градуаційні нагороди для студентів.

За 1983 рік відділ жертвував на такі цілі: Український Народний Дім — $1,000.00, Музейний фонд $100.00, „Промінь" $50,00. на „Віл чир вен" до Морлей Гавз $100.00, організаційний фонд Союзу $35.00 та інше.

Прихід у 1983 р. $2,845.14, розхід $2,331.55, осталось у касі $513.59.

Заряд відділу на 1983 рік: голова — Ґеня Матієшин, заст. голови — Марія Старенька — рекорд. секретарка — Анна Баклащук, касирка — Анна Друль, фін. секр. — Магда Маційовська. Господині: Марія Мануляк, Розалія Свіцька, Марія Бородій, Марія Мельник. Комітет хворих — Марія Мельник, Галя Ваврик і Филис Туткалюк. Контрольори — Катерина Швалюк, Марія Бородій, Розалія Свіцька.

Анна Баклащук, рекорд. секр.

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК У СМОКІ ЛЕЙК, АЛТА.

У четвер, 12 квітня, членки відділу Союзу Українок Канади разом з дітьми Недільної школи зійшлися в Народнім Домі пекти паски й бабки, як також писати писанки.

Пані Катерина і Єлисавета Рошко приготовили тісто, а діти виробляли паски й бабки. Пані Л. Врайт показувала як писати писанки. Діти приготовили свої кошики для посвячення пасок. Кожна дитина також приготовила кошики для людей у старечому домі, для тих, що в приватній лікарні, та для отця Лаврентія. Кожна особа, що одержала кошик дуже раділа, що діти їх не забули. Пані К. Лотоцька і М. Дереновська приготовили перекуску для дітей. — Голова пані Л. Рошко подякувала всім тим, що брали участь в цій праці.

У середу, 18 квітня, Союз Українок Канади зорганізував в Народнім Домі великодне чайне прийняття та продаж печива. Голова пані Рошко щиро вітала присутніх. Гості прибули з Белис, Ту Гилс, Васитни й Радвий. Хор відспівав „О Мати Божа". Почесні членки пані М. Рацой, пані П. Варава, пані Т. Тивонюк і пані Р. Стрембіцька наливали чай. Прийняття відбулося дуже успішно.

Дня 6-го травня, членки Союзу Українок Канади та члени Української Греко-Православної Церкви разом зі своєю родиною зібралися в Народнім Домі, щоб відсвяткувати День Матері. Мужчини приготовили смачну вечерю. Пані М. Рацой і пані Л. Врайт, освітньо-культурні референтки, приготовили коротку програму. Пані Л. Рошко, голова С.У.К. привітала присутніх, а хор відспівав „Христос Воскрес" і „О Мати Божа". Пані Л. Врайт розказала про початок „Дня Матері" і знання мами. Таня Ельчук прочитала вірш „Хто є наша ба-

Довкола дому

Стефанія Кульба

СОУС ІЗ ЯЄЦЬ

3 варених яєць
2 ложки хрону з оцтом, сметанки

Варені яйця перетерти через ситко; додати хрін і сметанку і добре все вимішати. Коли загусте — додати сметани. Подається до шинки на Великодні Свята.

— — —

ОГІРКИ

4 кварти малих огірків
6 середньої величини цибуль
⅓ горнятка соли

Покроїти на дрібно огірки і цибулю. Посипати сіллю, вимішати і приложити зверху кусками леду. Залишити на 3 години. Відцідити.

Окремо приготовити:

3 горнятка білого оцту
5 горняток білого цукру
1½ ложечки куркумовийного порошку (тимеррик)
1 ложечка селєрового насіння
1½ ложечки гірчичного насіння (мастард сід)
¼ горнятка пряноців до маринати (малий мішечок)

Привести складники до кипіння. Додати огірки і цибулю; нехай це все раз закипить. Кольор городини зміниться на жовто-зелене. Накладати зараз до гарячих стерилізованих слоїків, закрутивши тісно.

Вислід: 8 пів-літрових слоїків.

— — —

КАРТОПЛЯНИКИ — POTATO PANCAKES

6 варених картоплин
1 січена цибуля — смажена
1 ложка фармерського сира
) яйця
2 ложки борошна (муки)
2 ложки тертих сухариків
сіль і перець
олива

Картоплю почистити, зварити у посоленій воді. Відцідити воду, пом'яти. Вимісити з цибулею, сиром та з 2 яйцями, сіллю, перцем і ложкою борошна. Виробити картопляники, обкачати в борошні; в розбитому яйці та тертих сухариках. Смажити на гарячій олії на обидві сторони.

— — —

КРУХКІ ТІСТОЧКА

1 ф. масла
3 жовтки
1 терта цитринова шкірка
6 ложок квасної сметани
4 білки — до помащення
січені оріхи, вимішані з цукром

Муку посікти з маслом, додати жовтки, цитринову шкірку і квасну сметану; сікти дальше аж постане тісто. Поділити на 3 частини; завинути у восковий папір і покласти на ніч до холодільника. На другий день вийняти, тонко розтачати і викроїти круглі тісточка. Мастити розбитим білком а зверху посипати січеними оріхами з цукром. Покласти на мукою посипаному листі і всунути до вигрітої печі на 350°. Пекти впродовж 10 — 15 хвилин.

— — —

CHICKEN AND HAM ROLL-UPS

3 whole chicken breasts, split, skinned and boned (about 1½ boneless)
6 slices (about 6 oz.) boiled ham
2 tbsp. butter
1 can Campbell's Cream of Chicken Soup
¼ cup Chablis or other dry white wine

Place chicken between 2 sheets of waxed paper; flatten with flat side of knife. Top each with slice of ham. Roll up; secure with toothpicks. In skillet, brown roll-ups in butter. Stir in soup and wine. Cover; cook over low heat for 20 minutes or until done. Stir occasionally. Serve with asparagus and lemon slices if desired.

— — —

HONEY-STEAMED APPLES

4 small McIntosh apples — cored
1 stick cinnamon
½ cup water
4 teaspoons honey

Place apples in a medium-sized saucepan; add cinnamon stick, water and honey and bring to a boil over high heat. Cover, reduce heat to moderate ad cook 15 minutes. Cover and refrigerate before serving.

буня". Кевин Рошко відограв дві пісні на акордеоні. Пані Л. Леськів прочитала про „Свекруху-тещу". Колін Врайт відограла сольо на піяніно, Маленькі діти відспівали „Ніхто так не знає як мама", та пісню про весну. Пан В. Рацой підніс тост за мамів, а о. Лаврентій, парох нашої православної громади, сказав кінцеве слово та подякував мамам за їхню ролю при церкві і в громаді.

На цій вечірці вшанували пані П. Вараву, найстаршу маму в нашій громаді, яка мала чотирнадцятеро дітей, пані Р. Стрембіцьку, прабабу, пані Л. Рошко, наймолодшу бабу, та пані Л. Леськів — наймолодшу маму. Також кожній мамі пришпелили корсаж.

На закінчення пані І. Рошко розважав присутніх фільмом Великодньої Служби в Смокі Лейк.

Марія Антонюк

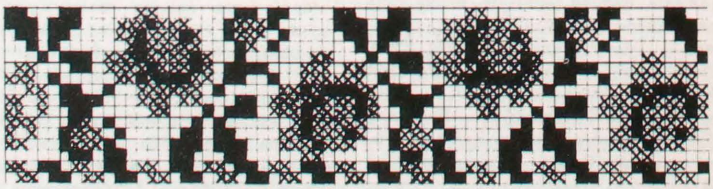

НАДДНІПРЯНЩИНА: Квітчастий взірець вишитий хрестом
в двох кольорах ниток ■ чорна, × червона 816 DMC.
Український Музей, Східня Філія, рисувала І. Вахна

ПРЕСОВИЙ ФОНД

П-во С. Кірстюк, Норт Ванкувер, з нагоди ювілею $100.00
Анна Ластівка, Вернон, Б. К. 100.00
Відділ ім. О. Кобилянської, Смокі Лейк, Алта. 60.00
Відділ ім. О. Пчілки, Ейлешем, Саск. з нагоди свята членства 59.00
Відділ ім. О. Басарабової в Ніпавин, Саск. 54.00
Марія Кенащук, Саскатун, в пам'ять мужа Василя 50.00
Д-р Мирослав Лазарович, Гамільтон, у пам'ять сестри Телюк Вільчинської 50.00
К. Ілюк — збірка на Окружнім З'їзді в Роза, Ман. 40.00
Відділ ім. С. Стечишин в Келовна, в пам'ять членки 25.00
Добр. О. Вишиван, Торонто 25.00
Віра Шевчук, Виловдейл, Онт. 20.00
Лукія Голубіцька, Едмонтон 25.00
Йонан Новак, Принц Альберт 30.00
Катерина Розак, Едмонтон 13.00
Анна Байдала, Вегревил 13.00
Соня Винничук, Армстронг, Б. К. 13.00
О. Чеберяк, Саскатун 12.00
Марія Федчук, Вінніпеґ 10.00
В. Бельзюк, Морнвил, Алта. 10.00
Стефанія Шпитковська, Ґрімсбі, Онт. 10.00
Наталя Мадай, Монтреал 8.00
Маряі Прокіпчук, Вінніпеґ 8.00
А. Воронка, Клифтон, США 8.00
А. Окос, Сомерленд, Б. К. 8.00
Павліна Григор-Лисак, Едмонтон 8.00
Р. Колот, Стирджес, Саск. 8.00
Една Павлик, Торонто 8.00
Маргарета Кравченко, Торонто 8.00
Марія Волощук, Едмонтон 8.00
Софія Черепущак, Ніпавин, Саск. 6.00
Павлюкевич, Де Па, Ман. 6.00
Марія Бісюк, Едмонтон 6.00
А. Ваніо, Торонто — $3.00 прес. фонду переочено в минулому році, тепер знов $3.00 — разом 6.00
О. Василечко, Монтреал 5.00
Зіна Новак, Вотерлю, Онт. 5.00
А. Дорош, Саскатун 5.00
Катерина Сохолотоцька, Смокі Лейк, Алта. 5.00
Ефі Гудима, Ґрент Сентер, Алта. 4.00

По $3.00 склали: Касіян Жук, Саскатун, Ольга Наконечна, Інгерсол, Онт., Марія Дорош, Саскатун, добр. Мінодора Фотій, Торонто, Анна Сірик, Рочестер, США, $1.00 — Анна Равлек, Чиливек, Б. К.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Марія Підкаленко, референтка у відділі ім. Доньки України в Монтреалі 2
Марія Дорош, референтка у відділі ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні 2
Анна Євчук, Торонто 2
Валентина Лавренюк, Торонто 1
Ірина Мушка, Оттава 1
Дора Міхальчук, Ст. Міхаїл, Алта. 1
Відділ ім. О. Пчілки — А. Ефтоді, референтка 1
Галя Українець, Гамільтон, референтка у відділі ім. Л. Українки 1

Вітаємо нову референтку „Променя" у відділі ім. Кн. Ольги в Торонто, пані Лілу Адамець. Просимо Вашої співпраці з нею. Її адреса:

Mrs. Lila Adamec
40 Terravien Blvd.
Scahborough, Ont.
M1R 4L9

НОВІ КНИЖКИ

ЩОЙНО ВИЙШЛИ З ДРУКУ

НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Комплет у трьох томах.

ДВОМОВНЕ

Автори:

С. Стечишин — Постаті з історії України
Н. Когуська — Постаті з літератури
С. Єременко — Постаті з музики
В. Ревуцький — Про театральне мистецтво
І. Кейван — Образотворче мистецтво

Переклали на англійську мову:
Орися Прокопів і Леона Фарина Бриджес
Видав Союз Українок Канади з присвятою

100-ЛІТТЮ ЖІНОЧОГО РУХУ

Ціна всіх трьох томів з пересилкою $20.00.
Продається лише в комплеті 3 книжок.

Замовлення разом з грішми висилати на адресу:

KRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

Ви можете набути тут

ПОЕТИКУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

і її АФОРИЗМИ

Антонини Горохович

Видання Інституту Дослідів Волині.

Це для тих, що хочуть пізнати глибинну творчість поезії Лесі Українки
Видання і зовнішньо дуже гарне, в білій твердій полотняній оправі з золотими витисками.

Стор. 144. Ціна $8.00 з пересилкою.

Замовляти:

PROMIN
P.O. Box 3551, Sta. B.
Winnipeg, Man. R2W 3R4

P V-40 OCT 84
HAWRYSH MRS K
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A1

ISSN 0380-2140

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ .25
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки Українки, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	.10
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки	2.00
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	3.00
Програма для садочків, С. Магус	3.00
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	3.00
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	1.00
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська	.75
Статут Союзу Українок Канади	.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.00
Українські коляди, С. Яременко	.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	2.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	5.00
Я вернуся, О. Крамар	.50
Симон Петлюра, Український Вільний Університет	13.25
Ходить сон коло вікон, Рада Української Школи	2.00
На пошану Лесі Українки	8.00
Чверть століття (м'яка обкладинка), Н. Когуська	3.00
Чверть століття (тверда обкладинка), Н. Когуська	5.00
Дивись, слухай, говори, С. Василишин К1 і К2 — К3	2.50 3.00
Золотий черевичок, Прот. С. П. Симчич	3.50
На пошану Лесі Українки (збірник), Б. Стебельський	8.00
Релігійні пісні для дітей й молоді, Петро Пауш	3.00
Канадіяна, Союз	12.00
Писанка, Головний Музей	7.00
Великдень, Ф. Пелех	7.00
Канадська Спадщина, О. Войценко	.50
Сувенір, наключник, зелений, червоний синій	.50
Українське вишиття — взори і стіби, Союз	12.00
Пісні мого серця, Дарія Могилянка	5.00
Думки летять на Україну, Дарія Могилянка	5.00
Як ваші діти ростуть — чому не подбати про добру денну опіку	.25
Прапори (нові)	25.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з ковертами, з смолоскипом (12)	2.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, кленовий листок	1.00
Смолоскип — відзнака Союзу Українок Канади	17.00
Срібні ложечки з смолоскипом	12.00
Грамоти — 25-ліття (1.50), 50-ліття (2.75), досягнення (2.00)	
Серветки (доз.) 12	1.25
Свята Православної Церкви — прот. д-р І. Стус	6.00

ДОДАЙТЕ 15% НА ОПЛАТУ ПОШТИ!
А 5% ПРОВІНЦІЙНИЙ ПОДАТОК!

ПИШІТЬ ДО:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1

НОВА ДВОМОВНА КНИЖКА

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Прот. д-р Іван Стус

Переклад на англійську мову — Л. Фарини Бриджес

Вже вийшла з друку і продається давно очікувана двомовна книжка **„Свята Православної Церкви"** необхідна для кожної української родини.

Наші релігійні свята дуже близько пов'язані з побутом, звичаями, традиціями в родині. Автор оповідає про 32 релігійних свят у році дуже цікаво, мова щира, а для тих, що не володіють рідною мовою, той самий зміст англійською мовою.

Цю працю видав Союз Українок Канади з Фундації ім. Наталі Кобринської. Ціна книжки з пересилкою $6.50. Замовляти на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1